

Verslag van onze vakantie naar Guilin, Ping'an en Sanjiang

Begin oktober 2008 zijn we twee weken naar [Guilin \(Guǐlín / 桂林\)](#) en omgeving geweest. Tijdens deze vakantie zijn we onder andere in [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#), [Ping'an \(Píng'an / 平安\)](#) en [Sanjiang \(Sānjiāng / 三江\)](#) geweest.

Begin oktober is met zijn Chinese vakantie inmiddels een periode waarin we standaard op vakantie gaan. Het originele plan was om naar Xishuangbanna (Xīshuāngbǎnnà / 西双版纳), het zuidelijke deel van Yunnan, te gaan. Echter voor een vakantie in Xishuangbanna willen we graag drie weken reserveren en deze keer hebben we “maar” twee weken. Dus hebben we voor Guilin en omgeving gekozen, daarvoor is twee weken volgens ons ruim voldoende.

Inmiddels hebben we een redelijke routine ontwikkeld in het plannen van dit soort vakanties in China. Een paar weken voordat we willen gaan raadplegen we onze boeken, de [Lonely Planet](#) en de [Rough Guide](#), en het internet. Op basis hiervan maken we een globaal plan van waar we heen willen.

Ongeveer een week van te voren bestellen we via [eLong](#) vliegtickets voor de heenreis. Verder boeken we een overnachting voor de eerste nacht en klaar is Kees.

Helaas blijkt de vlucht die we deze keer willen hebben al vol geboekt te zijn. Maar dat is niet echt een probleem, we kunnen met een andere, duurdere maar qua tijd wel handiger, vlucht vliegen. In verband met de oktober vakantie verwachten we dat de hotels wel eens behoorlijk vol zouden kunnen zitten. Daarom boeken we deze keer niet alleen een hotel voor onze eerste nacht in Guilin, maar boeken we ook voor de drie nachten daarna alvast een hotel in Yangshuo. Dat is maar goed ook, want het [hotel](#) in Yangshuo waar we heen willen zit al vol. Gelukkig is er bij onze tweede keus nog wel plek.

Zo gaan we op zaterdag 27 september 2008 voor onze doen bijzonder goed voorbereid op stap. In het uitgebreide verslag hieronder lees je hoe dit verder is afgelopen.

Inhoud

Zaterdag 27 september 2008	2
Vertrek uit Peking aankomst in Guilin	
Zondag 28 september 2008	3
Een dagje Guilin en met de bus naar Yangshuo	
Maandag 29 september 2008	5
Met de fiets naar Yangshuo en een fietstocht in de omgeving van Yangshuo	
Dinsdag 30 september 2008	6
Wandelen van Yangdi naar Xingping en de lichtshow	
Woensdag 1 oktober 2008	9
Kajakken op de Li rivier	
Donderdag 2 oktober 2008	11
Met de bus van Yangshuo, via Guilin en Longsheng naar Ping'an	
Vrijdag 3 oktober 2008	13
Met de bus van Guilin via Longsheng naar Ping'an	
Zaterdag 4 oktober 2008	14
Een dagje Ping'an	

Zondag 5 oktober 2008	15
Een dagje Ping'an met een korte wandeling	
Maandag 6 oktober 2008	16
Wandelen van Ping'an naar Dazhai	
Dinsdag 7 oktober 2008	18
Met de bus van Ping'an via Longsheng en Sanjiang naar Chengyang Wind & Rain Bridge	
Woensdag 8 oktober 2008	21
Een fietstocht langs diverse Dong dorpjes	
Donderdag 9 oktober 2008	24
Via Liuzhou terug naar Peking	
Nawoord	26
• Het reizen	
• Hotels en eten	
• De attracties	
• Het wandelen	
• Het weer	
• Algemene indruk	

Zaterdag 27 september 2008

Vertrek uit Peking aankomst in Guilin

Om iets over 11.00 uur nemen we de taxi naar het [vliegveld van Peking](#). Alles verloopt soepel en ons vliegtuig vertrekt op tijd (12.30 uur) en na een vlucht van ongeveer drie uur landen we op het vliegveld van [Guilin \(Guilin / 桂林\)](#).

Gabrielle heeft bedacht dat we deze keer wel met de bus in plaats van een taxi naar de stad kunnen. Zo gezegd zo gedaan, of toch niet? Het is eerst even zoeken, maar dan vinden we de bus en na bijna een half uur wachten zit hij vol en vertrekt hij. Onderweg komt er een meisje langs om geld te innen, we betalen 2x 20 RMB. Na een half uur stopt de bus en zegt het meisje, dat we inmiddels verteld hebben waar we heen willen, dat we net als 70% van de andere passagiers de bus uit moeten. Het hotel is echter nog een heel stuk lopen dus nemen we een taxi die ons naar het [Guilin Backstreet Youth Hostel](#). Daar hebben wij voor 120 RMB een kamer voor één nacht gereserveerd.

We checken in en gaan naar onze kamer. De deur van onze kamer is behoorlijk gammel. De kamer zelf is sober maar wel schoon en heeft zelfs een TV. Prima, hier redden we ons wel. Toch heeft deze kamer wel een echt nadeel, er kan geen enkel raam open. Dus zullen we vanavond de airco een poosje aan moeten doen om wat aan de maffe lucht te doen. Dat is jammer want gezien de temperatuur zouden we best zonder airco kunnen.

We leggen onze spullen op onze kamer en vertrekken weer. We lopen linksaf het hotel uit en staan vrijwel meteen in een flinke winkelstraat. Op de eerste de beste hoek pakken we een terrasje waar we op ons gemak wat drinken.

Hierna lopen we een rondje waarbij we onder andere op het centrale plein van Guilin komen. Deze keer staat er geen standbeeld van Mao en zijn er helaas ook geen fonteinen. We lopen nog wat rond en zien in de verte onder andere twee pagodes waar je op lijkt te kunnen dus die willen we morgen wel eens gaan bekijken.

Vervolgens gaan we op zoek naar een restaurantje dat Gabrielle heeft uitgezocht. Onderweg ontdekken we dat onze Lonely Planet nog in ons hotel ligt. We lopen op de gok verder en komen uiteindelijk in een restaurant terecht waarvan we van te voren hadden kunnen weten dat we daar niet heen hadden moeten gaan.

Dit restaurant heeft namelijk een redelijk uitgebreide Westerse en een redelijke Chinese kaart. Onze ervaring is dat het eten in dergelijke restaurants meestal niet geweldig is en de prijzen er aan de hoge kant zijn. Deze keer is geen uitzondering. Verder zien we in dit restaurant geen (lokale) Chinezen maar wel heel veel buitenlanders onder begeleiding van een gids. Dat is meestal ook geen teken van een goede prijs / kwaliteit verhouding.

Na het eten, het is inmiddels even na 19.30 uur en al bijna een uur donker, lopen we nog een rondje waarbij we bij een UBC een bakkie gaan doen. Sinds onze ervaring met de UBC in [Tianjin \(Tiānjīn, 天津\)](#) hebben we een zwak voor de UBC. En waarachtig ook deze keer staan er wafels op de kaart. Helaas zijn ze deze keer niet zo geweldig als die keer in Tianjin.

Na de koffie lopen we nog een rondje waarbij we weer heel veel stalletjes met van alles en nog wat zien. Ondanks dat we weinig zien dat we nog nooit gezien hebben blijft het leuk om er langs te lopen.

Rond 21.30 uur zijn we weer in het hotel waar we onze gebruikelijk vakantie ritueel uitvoeren; gps uitlezen, foto's van de afgelopen dag op de laptop zetten en bekijken, verslag typen en onze campingmatjes in het bed leggen. Als dit klaar is gaan we lekker slapen. Het was een rustige eerste dag en dat vonden we erg lekker.

Zondag 28 september 2008

Een dagje Guilin en met de bus naar Yangshuo

Na een wat onrustige nacht, het is hier echt heel gehorig, staan we om even na 8.30 uur op. We lopen we naar een restaurant langs de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#) dat we gisteravond hebben gezien. Daar ontbijten we op ons gemak en uitgebreid, het smaak perfect.

Op de terugweg naar ons hotel lopen we langs het [Sheraton Hotel](#). Daar komen net een paar mensen met een kaart van [Guilin \(Guǐlín / 桂林\)](#) naar buiten. Dat brengt ons op een idee. Wij lopen het hotel in en doen net of wij er logeren. Bij de receptie vragen we om een kaart, dat is geen probleem, dankjewel en tot een volgende keer. Terug in ons eigen, veel goedkopere, hotel checken we uit en doen we onze bagage in de opslag.

Tegen 11.00 uur staan we weer buiten en beginnen we aan een rondje Guilin. We lopen eerst naar het [Prince City & Solitary Beauty Peak Park](#). Dit park, entree 50 RMB per persoon, bestaat uit twee delen, een stuk (het oude "huis" van prins Jingjiang) met wat gebouwen en een netjes aangelegde tuin. Dit stuk doet ons nog het meest denken aan een Amerikaanse universiteit campus. Het tweede deel is een berg (Solitary Beauty Peak / dúxiù fēng / 独秀峰) met onderin enkele grotten.

In één van de gebouwen waar we langskomen is van alles gaande en wij kijken even naar binnen. Er is een grote zaal die vol zit met een paar honderd lagere schoolleerlingen. Zij doen van alles en nog wat behalve kijken naar wat er op het podium gebeurt. Op het podium komen om de buurt groepjes kinderen naar voren die daar wat zeggen (roepen / schreeuwen) en eventueel een kunstje doen. We kijken het even aan. Op het moment dat de herrie ons echt te veel wordt gaan we weer verder.

Vervolgens lopen we door een grot waar je niet zomaar in kan. De deur zit op slot. Maar voordat

we dat doorhebben wordt hij geopend en achter ons weer op slot gedaan. Oké, nu maar hopen dat er ergens anders een uitgang is. De grot is op zich wel grappig, het is een soort boeddhistisch klooster, maar dan anders. De uitgang is inderdaad ergens anders, namelijk in de onvermijdelijk souvenirwinkel.

Als we weer buiten zijn nemen we de trap omhoog. Het is een flinke trap, maar uiteindelijk komen we boven op de Solitary Beauty Peak. Het uitzicht is hier best geinig. We zien dat er in de omgeving nog een paar van dit soort bergen zijn waar je op kunt klimmen en je ziet ook heel mooi dat Guilin om een aantal bergen heen gebouwd is. We snappen nu ook waarom je hier vrijwel geen gebouwen ziet van meer dan 10 verdiepingen hoog, dat zou de hele skyline van Guilin verpesten omdat je dan de bergen niet meer zou kunnen zien.

Als we weer beneden zijn besluiten we om niet nog een berg te beklimmen maar om nog een stukje stroomopwaarts te kijken of we daar de Li rivier kunnen oversteken. Hierbij komen we langs een soort touwbrug die ons, zoals we even later merken, naar een eilandje brengt. Dit is zelfs een erg geinig eilandje met een paar terrasjes waar nu nog niets te doen is, maar waar je 's avonds volgens ons heel leuk kunt eten.

We lopen het eiland af en weer verder. Helaas blijkt er geen brug of iets dergelijks naar de overkant te zijn. Wat nu, we zien ook geen pontje of zo. Op goed geluk zwaait Jacob naar een mannetje op een bamboebootje zonder passagiers. Dat werkt. Na een stevige onderhandeling, waar ook enkele Chinezen zich mee bemoeien, wil hij ons voor 10 RMB naar de overkant brengen. Dat is prima.

Vanaf deze kant van de rivier ziet Guilin er trouwens veel mooier, groener, uit. We lopen terug richting het centrum waarbij we langs het Guilin Nationalities Park komen waar 's morgens en 's avonds iets van open lucht voorstellingen lijken te zijn.

Uiteindelijk zijn we om even na 13.30 uur bij ons laatste doel van deze dag, de [Moon en Sun Pagode](#). Omdat ze niet genoemd staan in onze Rough Guide uit 2003, en toch behoorlijk beeld bepalend zijn, vermoeden wij dat ze behoorlijk nieuw zijn. Het informatiebord is echter niet minder enthousiast, met name over de Sun Pagode dat de grootste koperen pagode ter wereld zou zijn. Wij vinden ze echter niet zo bijzonder al krijg je voor 30 RMB entree wel een paar bijzondere dingen te zien. Zo kan je alleen bij de Sun Pagode komen door in de kelder van de Moon Pagode door een tunnel te lopen. Verder is de Sun Pagode voor ons de eerste pagode met een lift.

Hierna lopen we naar Rosemary Café, waar we gisteren hadden willen dineren, om daar te lunchen. Deze keer vinden we het wel en het eten is er prima. Even na 15.00 uur zijn we weer terug in ons hotel waar we onze spullen ophalen en een taxi (10 RMB) naar het busstation nemen. Daar kopen we twee kaartjes voor de bus naar [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#), 17 RMB per stuk. Er vertrek ieder kwartier een bus en wij hebben de bus van 15.45 uur. Het is een nette, comfortabele bus met ruim voldoende beenruimte.

Even na 17.00 uur stappen we uit op het busstation van Yangshuo. We pakken onze spullen en lopen het terrein af waar we een taxi nemen. Die brengt ons voor 25 RMB naar de [Yangshuo Outside Inn](#). Ergens even na 17.30 uur komen we daar aan.

De rest van de dag doen we niets bijzonders meer. Je kunt hier heerlijk buiten zitten en prima eten en van beiden genieten we totdat we rond 22.30 uur lekker gaan slapen.

Maandag 29 september 2008

Met de fiets naar Yangshuo en een fietstocht in de omgeving van Yangshuo

Ook vanochtend slapen we lekker uit. De gehorigheid valt mee, of is het dat de andere gasten ook uitslapen? Hoe dan ook wij staan pas rond 8.30 uur op waarna we op ons gemak in de tuin van het [hotel](#) ontbijten.

Na het ontbijt pakken we onze spullen en huren we de laatste mountainbikes van het hotel, 20 RMB per stuk. Om even na 10.00 uur fietsen we op ons gemak richting [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#). Hier gaan we op zoek naar een parkeerplek voor onze fietsen. Het meisje van het hotel vertelde ons dat we alleen in bepaalde gele vakken onze fietsen mogen parkeren en dat de politie zo nu en dan de fout geparkeerde fietsen meeneemt. Dit betekent dat je vrijwel nergens je fiets kunt parkeren. We rijden diverse rondjes door het centrum en vinden uiteindelijk toch een plekje. Het idee is dat we nu het centrum van Yangshuo te voet gaan verkennen. Maar we hebben het idee dat we het meeste al vanaf de fiets hebben gezien. Toch lopen we nog een rondje waarbij we ook even bij de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#) gaan kijken. Het is en blijft een mooi gezicht de Li met die rare karstbergen op de achtergrond.

Even na 12.00 uur hebben we het allemaal wel gezien. We vinden het niet zo bijzonder. [Lijiang \(Lǐjiāng / 丽江\)](#) en [Pingyao \(Píngyáo / 平遥\)](#) blijven onze meest favoriete Chinese steden om door heen te lopen. Yangshuo heeft veel te veel niet Chinese dingen zoals heel veel op westerse toeristen gerichte restaurant en relatief weinig leuke souvenirwinkeltjes. Verder doet het centrum wel heel modern aan en is men het duidelijk nog aan het uitbreiden. Zo zien we enkele gebouwen die net klaar zijn en nu nog leeg staan.

We besluiten om eerst te gaan lunchen en vervolgens een fietstocht te gaan maken. We zoeken ergens een terrasje uit, maar echt rustig zitten we niet. We zitten er ongeveer een uur en in die tijd komen er twaalf verko(o)p(st)ers langs die wat van ons willen. Helaas voor hen, wij willen niets van hen.

Rond 13.30 uur zitten we weer op de fiets. We hebben een vaag kaartje van Yangshuo en omgeving met daarop een stippelijntje dat volgens ons een fietsroute moet zijn. De ervaring leert dat dit soort kaartjes niet op schaal en behoorlijk onbetrouwbaar zijn. Gelukkig hebben we de tijd en redelijk goede fietsen, dachten we.

De fiets van Gabrielle schakelt slecht en als we daar eens goed naar kijken blijkt de kabel naar haar achterderailleur gebroken te zijn. Hierdoor kan zij niet heel klein schakelen en dus ruilen we van fiets. Maar daar wordt het niet beter van. Jacob heeft namelijk wel wat gerommeld en als hij vervolgens door een flink gat rijdt schiet de ketting achter op een ander tandwiel. Dat tandwiel blijkt versleten want wanneer Jacob flink kracht zet, slaat de ketting over. Dus moet de ketting weer terug, dat lukt. Een eind verderop loopt de ketting vast tussen het kleinste tandwiel en het frame. Los trekken lukt niet, dus probeert Jacob het met een flinke trap op de trappers. Helaas kan de ketting daar niet tegen, de ketting zegt krak. Dus mag Jacob Gabrielle de rest van de middag duwen.

De fietstocht zelf is overigens erg geinig. We vinden vooral het eerste stuk leuk en daar hebben we ons niet helemaal (of juist helemaal niet) aan de bedoelde route gehouden. Het stuk vanaf de Li rivier tot aan de weg naar [Moon Hill \(Yuéliang Shān / 月亮山\)](#) rijden we over onverharde wegen en paden. We rijden hierbij zo dicht mogelijk langs de [Yulong rivier \(Yùlóng Hé / 遇龙河\)](#). Een enkele keer rijden we “verkeerd” waardoor we ineens bij een grote stenenbakkerij staan, ook geinig. Verder moeten we een keer over iets van een brug klimmen en moeten we aan het eind een paar honderd meter over een stenen muurtje van ongeveer 40 cm breed lopen (fietsen lijkt ons namelijk niet zo'n goed plan). Maar als je dit, net als wij, niet erg vindt dan is het een erg leuke route. We

hebben ook een klein stukje over een wat grotere onverharde weg gereden en prompt werden we bijna omver gereden door allerlei busjes met toeristen.

Na de weg richting Moon Hill fietsen we hoofdzakelijk over een betonweg die we delen met allerlei toeristenbusjes en vrachtwagens die bamboeboten stroomopwaarts brengen. De Yulong rivier blijkt namelijk de rivier te zijn om met een bamboeboot een tochtje te maken. Dit ziet er allemaal erg geinig, maar ook erg druk, uit. Vooral bij de kruising met de weg naar Moon Hill, waar een grote opstapplaats is, is het erg druk. Verder is het bijzonder om te zien dat er op diverse plaatsen in de rivier een soort vloten liggen waar je met de bamboeboot even kunt aanmeren om wat te eten of te drinken.

Wat we redelijk veel zien zijn mensen die hun fietsen meenemen op de boot. Dat is best handig. Je maakt dan eerst een fietstochtje vanuit Yangshuo naar een van de vele punten waar je op de boot kan stappen. Vervolgens laat je je lekker de rivier afzakken. En wanneer je een eind stroomafwaarts weer van de bamboeboot afmoet kan je gewoon op je fiets weer terug rijden naar Yangshuo.

Dat we het stuk na de weg richting Moon Hill niet zo mooi vinden als het stuk daarvoor komt misschien ook omdat aan het begin van dit tweede stuk onze ketting brak. Onderweg zien we trouwens nog twee hotels, de [Giggling Tree](#) en het [Yangshuo Mountain Retreat](#), waar we eventueel hadden willen logeren. Rond 16.45 uur zijn we weer terug in ons hotel.

Terug in ons hotel wil Gabrielle nog een wandelingetje maken, maar Jacob wil eerst even zitten, al dat duwen was best vermoeiend. Rond 18.00 uur gaan we toch nog even op stap. We volgen een paadje dat bij het terras van het hotel rechtsaf gaat. Dat blijkt een erg leuk paadje te zijn en we blijven het stug volgen waarbij we bij iedere kruising rechtsaf gaan. Na ongeveer drie kwartier zijn we weer terug. Het was een erg leuk wandelingetje.

De rest van de avond besteden we aan eten en het regelen van wat dingetjes. Zo moeten we morgen van kamer wisselen en blijkt het niet mogelijk te zijn om een nacht langer te blijven. Maar dat willen we wel !

Gelukkig weet het meisje dat ons helpt op vijf minuten lopen nog wel een kamer. Gabrielle gaat samen met haar even en reserveert vervolgens de kamer voor één nacht. Verder regelen we dat we morgen om 8.45 uur naar Yangshuo worden gebracht. Daar willen we de bus naar [Yangdi \(Yángdī / 杨堤\)](#) nemen om vanaf Yangdi te gaan wandelen. Tot slot reserveren we, via het meisje van het hotel, voor morgenavond twee kaartjes voor de "beroemde" [lichtshow](#) waarbij het hotel ook voor vervoer zal zorgen.

Dinsdag 30 september 2008

Wandelen van Yangdi naar Xingping en de lichtshow

Vandaag begint de vakantie echt, om 7.30 uur gaat de wekker. Na het ontbijt, waarbij we wat extra pannenkoeken bestellen voor de lunch, nemen we om 8.45 uur de taxi naar het busstation van [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#). Eerst kopen we nog wat extra eten en drinken en vervolgens nemen we de bus naar [Yangdi \(Yángdī / 杨堤\)](#). Rond 9.15 uur vertrekt onze bus.

Bij het verlaten van het busstation valt het ons op dat er even iemand in de bus komt kijken. Wij vermoeden dat dit is om te kijken of er niet te veel mensen in de bus zitten want voordat we vertrekken worden er nog twee mensen uitgestuurd. Gelukkig is er onderweg geen controle en kan de bus een paar honderd meter verderop weer een paar mensen extra meenemen. Verder komt er onderweg iemand langs die wij 8 RMB per persoon voor ons ritje naar Yangdi betalen.

De chauffeur rijdt erg langzaam en stopt hij zo nu en dan, vooral om mensen uit te laten stappen. Wanneer we de weg richting [Guilin \(Guilín / 桂林\)](#) verlaten stopt hij ook, maar nu komen er tig mensen de bus in. Iedereen zit en staat klem. Gelukkig duurt het niet zo lang meer voordat we in Yangdi zijn.

Van Yangdi zien we eigenlijk niets. De bus stopt bij de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#). Op deze plek willen allerlei mensen iets aan ons verkopen dus lopen wij zo snel mogelijk richting een boot die op een veerboot lijkt. Onze wandeling begint namelijk aan de overkant van de rivier. We hebben ergens gelezen dat je in Yangdi een kaartje zou moeten kopen voor de drie veerboten die we onderweg tegen komen. Wij zien echter nergens een loketje of zo iets en stappen dus zonder kaartje op de boot waarvan wij denken dat het een veerboot is. Maar op dat moment komt er een mannetje aanhollen om ons te vertellen dat we bij een tafeltje op de wal een kaartje, 16 RMB per stuk, moeten kopen. Zo, weer een probleem opgelost.

Het is even na 10.30 uur als we samen met nog enkele tientallen Chinezen aan onze wandeling beginnen. Gelukkig lopen de meeste Chinezen niet zo hard dus al snel lopen we redelijk alleen, wel zo rustig.

Het eerste stuk van onze wandeling gaat over een onverharde veldweg. Na een half uurtje komen we in een dorpje en dan blijkt het toch wel handig al die Chinezen die dezelfde wandeling maken. Er zitten hier een stuk of 20 Chinezen te wachten en als we nog eens kijken blijkt hier een veerboot te zijn. Volgens onze Lonely Planet zou de eerste veerboot nog een stuk verder zijn. Na enig overleg besluiten we toch de menigte maar te volgen en deze veerboot naar de overkant te nemen. Overigens moeten we wel even wachten want de eerst volgende keer kunnen we nog niet mee, de veerboot is al vol voordat wij aan de beurt zijn. *Achteraf weten we trouwens dat dit de goede veerboot was.*

Aan de overkant wacht ons een aangename verrassing. Ongeveer 90% van de Chinezen stapt hier op een bamboeboot om zich de rivier af te laten zakken. Hierdoor hebben wij het een stuk rustiger. Tenminste, voor zover je van rustiger kunt spreken, op de rivier is het een drukte van belang.

We zien echt heel veel toeristenboten die van Guilin naar Yangshuo varen. Op een gegeven moment tellen we er 14 op het stukje van ongeveer een kilometer dat wij kunnen overzien. Hiertussen varen vele bamboeboten die mensen over kleinere afstanden vervoeren. Dit heeft ook voordelen. Als we zouden willen kunnen we op vrijwel iedere willekeurige plek op een bamboeboot stappen die ons naar [Xingping \(Xīngpíng / 兴坪\)](#) te laten brengen.

Nadat we de veerboot verlaten hebben, lopen we een klein uurtje vooral over de waterkering. Deze bestaat uit stenen / rotsblokken en is aan de bovenkant glad gemaakt met beton / cement. Dit loopt erg makkelijk en we hebben perfect uitzicht op de rivier. Nadat we gestopt zijn om wat te eten verandert het pad, het wordt wat meer een paadje en komt iets verder van het water te liggen. Dit is een leuke afwisseling. Weer iets verderop komen we het eerste restaurant tegen. Tot nu toe hebben we alleen nog maar diverse vrouwtjes met eten en drinken gezien. Langs de tweede helft van het pad zitten diverse restaurants, waarvan een aantal een erg leuke terras aan het water heeft.

Vervolgens zien we nog een leuk staaltje lokaal ondernemerschap. We passeren een klein zijriviertje en een mannetje heeft daar iets van een bruggetje gemaakt. Ons vraagt hij niets, maar de Chinees die achter ons loopt moet 0,5 RMB betalen. Dat wil hij niet maar na veel gezeur mag hij verder. Het mannetje ziet namelijk een grote groep aankomen en ziet kansen. Om zijn positie te versterken prutst hij even wat aan de brug en gaat er vervolgens pontificaal voor staan. Maar ja, ook deze Chinezen willen niet betalen. Na een paar minuten heen en weer praten vertrekt de groep op zoek naar een andere plek waar ze met droge voeten het riviertje kunnen oversteken.

Als we bij de laatste veerboot komen blijkt ons kaartje niet voor drie maar alleen voor de eerste twee veerboten geldig. We moeten hier 4 mb per persoon betalen om aan de overkant te komen. Nu merken we dat het ook nadelen heeft als het rustig is, we moeten behoorlijk lang wachten totdat de boot vol is, eerder vertrekt hij niet.

Nog voor deze laatste veerboot zijn we langs het punt gekomen waar een (groot) deel van de Chinezen van hun bamboeboten komen. Dit is ook het punt waar het paadje overgaat in een onverharde weg. Ook het laatste stuk van onze wandeling, van de laatste veerboot naar Xingping, gaat over een onverharde weg. Dit laatste stuk zien we de Li rivier nog maar zelden.

Bij Xingping barst het van de toeristen. Het blijkt dat er ook veel mensen met de bus naar Xingping gaan om daar dan een stukje heen en weer te varen over de Li rivier. Officieel is dit wellicht het mooiste stukje van de Li rivier want dit stuk van de Li rivier zie je terug op de achterkant van het biljet van 20 RMB.

Wanneer wij in het dorpje Xingping komen worden we aangenaam verrast, het is gewoon een leuk dorpje, veel leuker dan Yangshuo. Ondanks dat we niet echt dorst hebben besluiten we toch even bij [This Old Place](#) te gaan zitten. We vinden Xingping te leuk om er alleen maar doorheen te lopen. Uiteindelijk is het even voor 15.30 uur als we bij het busstation van Xingping aankomen.

Binnen vijf minuten zitten we in een bus naar Yangshuo die vrijwel meteen vertrekt, kosten 5,5 RMB per persoon. Wat een beetje raar is, is dat we in Fuli (Fúli / 福利) de bus uit moeten. Samen met nog een stuk of zes andere mensen gaan we in een ander busje verder. We vermoeden dat dit iets te maken heeft dat er niet te veel mensen in een bus mogen zitten / staan. Hoe dan ook, we komen zonder problemen terug in Yangshuo.

In Yangshuo lopen we even het reisbureautje bij het busstation binnen. We willen morgen gaan kajakken en dat willen we even regelen. Dat lukt redelijk soepel en voor 160 RMB per persoon mogen we mee.

Gisteren hadden we hetzelfde tripje ergens anders voor 200 RMB gezien en bij dit reisbureautje vroeg men 180 RMB. Maar ja, ze vonden ons hotel te ver weg om ons op te halen, brengen ons wel naar de kajakken in Fuli, maar bij het eindpunt, in [Puyi](#), moeten we zelf voor zorgen dat we met de openbare bus terugkomen. Dit geeft Jacob genoeg motivatie om het eens even lekker over de prijs te hebben en 40 RMB te verdienen.

Nadat het kajakken is geregeld nemen we een taxi naar ons hotel. Daar verhuizen we onze spullen naar een andere, duurdere kamer. Deze kamer heeft wel een airco, maar ook een echt Chinees toilet en een douche waarvan je de hoeveelheid warm water niet goed kunt regelen. Toch proberen we te douchen, want ondanks dat alleen het eerste uur van de wandeling de zon scheen was het toch lekker warm en hebben we behoorlijk lopen zweten. Na het douchen gaan we meteen eten, om 19.00 uur moeten we weer weg.

Samen met nog enkele gasten van het hotel gaan we naar de [Liusanjie lichtshow](#), 188 RMB per persoon. Jacob, die voor het eerst zoiets ziet, vindt het wel aardig en Gabrielle, die in [Hangzhou](#) ([hángzhōu / 杭州](#)) al eens zoiets heeft gezien, vindt die van Hangzhou veel leuker. Het is vooral een grote show waar zeker enkele honderden mensen aan meedoen. Het verhaal komt trouwens alleen in het Chinees uit de luidsprekers. Maar dat is niet erg want vanwege al het geklets om ons heen kunnen we er sowieso niet veel van verstaan. Ook was het prettig geweest wanneer iedereen op tijd was geweest en de eerste niet vijf minuten voor het einde al weer vertrokken. Oftewel, we hadden hier dezelfde ervaring als die veel mensen in diverse Chinese theaters hebben.

Uiteindelijk zijn we rond 21.45 uur weer terug in het hotel. Daar genieten we op het terras nog even van de mooie avond waarna we lekker gaan slapen.

Woensdag 1 oktober 2008

Kajakken op de Li rivier

Gisteren zijn we van kamer gewisseld en vannacht is er voor ons helemaal geen plaats in de [herberg](#). Gelukkig wilde men ons wel helpen met het zoeken van een andere overnachting mogelijkheid en dus mogen we vanavond bij Chinese mensen slapen. Deze mensen wonen vlakbij en verhuren kamers op de bovenste twee verdiepingen van hun huis. Dus voordat we om 9.00 uur in de taxi naar [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#) stappen, pakken we onze rugzakken in en geven we die af bij de receptie.

In Yangshuo kopen we eerst nog wat drinken waarna we richting het reisbureautje, waar we gisteren onze kajaktocht hebben geboekt, lopen. Eerst krijgen we de indruk dat de gids ons in een openbare bus mee wil nemen, maar dat blijkt niet het geval. We krijgen gewoon een privé busje dat vanaf het busstation vertrekt, tja, je moet ergens parkeren.

Na een klein half uurtje rijden verlaten we de verharde weg en komen we op een gravelweggetje terecht dat ons bij een paar huisjes bij de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#) brengt. Hier begint onze kajaktocht.

De kajak die we meekrijgen is niet zo geweldig. De ruimte waar je je benen in zou moeten steken is zo laag dat er echt geen voeten in passen dus moeten we met opgetrokken benen zitten. Voor de rest heeft de kajak de kwaliteit die je mag verwachten van een Chinese kajakverhuur. We vertrekken ongeveer gelijk met een ander stel met twee kinderen. Voor ons zessen gaat er een mannetje met een bamboeboot van pvc-buizen met een buitenboordmotor mee. Dat is erg handig want hij neemt onze rugzakken mee zodat wij ze niet in onze kajak hoeven te proppen en nu blijven ze ongeacht wat wij doen nog droog ook. Voor de rest zien we op het water alleen nog één ander stel, ongelooflijk wat een rust. En dat terwijl het in Yangshuo vandaag, op 1 oktober, zo'n beetje de drukste dag van het jaar is.

Het kajakken gaat goed, we drijven lekker met de stroming mee en na een dik half uur stoppen we bij [Liugong](#). Liugong ligt volgens onze informatie ongeveer halverwege. Het is een oud Ming dorpje en dat is te zien. Wat ook te zien is, is dat het weer tot leven begint te komen. We zien diverse leegstaande gebouwen en hebben de indruk dat het toerisme net op tijd op gang is gekomen om het dorpje van de totale ondergang te redden. We zien ook enkele toeristen die met een gids en een auto zijn gekomen en we zien meerdere restaurantjes en mannetjes en vrouwtjes die ons iets proberen te verkopen. Helaas voor hen genieten we erg van een korte wandeling door het dorpje, maar kopen we niets.

Met frisse moed stappen we weer in onze kajak voor de tweede helft van onze tocht. Echter, deden we over de eerste helft ruim een half uur, over de tweede helft doen we ongeveer anderhalf uur, of zou Liugong toch niet helemaal halverwege liggen? Als we later onze gps uitlezen kunnen we goed zien dat Liugong niet echt halverwege ligt.

Als we in Puyi, het eindpunt van onze tocht, aankomen hebben we best een beetje honger en eten we in een leuk prieeltje de spekpannenkoeken op die we vanochtend bij het ontbijt hebben laten inpakken. Vervolgens lopen we op ons gemak het dorpje in. Ook Puyi is een leuk oud dorpje waar van alles en nog wat te zien is.

Als we ergens op een binnenplaatsje een paar mensen zien die daar aan het werk zijn, roepen zij iets naar ons en lopen we een stukje de binnenplaats op om te kijken wat er gebeurt. Nu is het toch handig dat Jacob een beetje Chinees spreekt. Het blijkt dat ze hier [rijstwijn \(báijiǔ / 白酒\)](#) maken. We maken een paar foto's en lopen weer verder.

Aan het eind van de straat is men bezig om iets wat op de hoofdstraat lijkt op te knappen. Daar staat ook een bus. Misschien is dat de onze wel. En waarachtig, dat is zo. We stappen in en binnen enkele minuten vertrekt hij.

Onderweg betalen we 4 RMB per persoon en hebben we een geinig ritje. Het grootste deel van de rit gaat over een weg waar aan gewerkt wordt. De bus, die geen airco heeft, wordt van buiten en van binnen behoorlijk stoffig. Maar ook hier is een oplossing voor. Net voor we op het asfalt komen staat iemand water op de weg te spuiten en die spuit ook even de voorruit van onze bus schoon. Hierbij komt door een openstaand raampje een flinke straal de bus in, maar die raakt niemand. Na ruim een half uur rijden zijn we weer in Yangshuo.

Omdat we zowel in Liugong als in Puyi niet echt gegeten hebben, hebben we inmiddels wel een beetje honger, het is inmiddels dik 14.00 uur geweest. We besluiten richting de Li rivier te lopen en te kijken of we daar ergens een leuk terrasje kunnen vinden. We lopen door hetzelfde voetgangersgebied als eergisteren, maar vandaag is het echt ontzettend druk. Verder zien we deze keer toch wat meer leuke souvenirwinkeltjes.

Als we via "West Street" bij de Li rivier komen gaan we linksaf en zien daar een restaurant. Niet dat het een leuk terras heeft, maar de achterkant heeft wel uitzicht op de Li rivier. Als we eenmaal zitten denken we echt dat onze tafel zo'n beetje het mooiste uitzicht op de Li rivier heeft van heel Yangshuo. We bestellen wat te eten en te drinken en het is maar goed dat het uitzicht zo geweldig is, want het eten en drinken valt een beetje tegen.

Als we uitgekeken zijn gaan we terug naar ons hotel. Deze keer betalen we geen 25 RMB maar 30 RMB voor het ritje naar ons hotel. Doordat het op 1 oktober zo druk is, is alles duurder, ook de taxi's.

Terug in het hotel drinken we nog even wat op het terras waarna we rond 17.45 uur maar eens gaan kijken bij onze nieuwe kamer. Eerst rekenen we nog even af, in het totaal 1.700 RMB voor drie nachten inclusief drie diners, drie ontbijten, twee fietsen voor een dag en een bezoek aan de lichtshow. Oftewel ruim 400 RMB voor een kamer inclusief diner en ontbijt per dag.

Terwijl we dit ('s avonds) typen vinden we het minder goedkoop dan we dachten en als we nog eens goed kijken blijkt er een fout van 140 RMB in de rekening te zitten. Dat wordt morgen dus gratis ontbijten.

Onze nieuwe kamer is op de 4^e verdieping van een nieuw huis van het model dat we wel meer gezien hebben in dit gebied. De kamer zelf is erg klein, naast het bed is er nog ongeveer vier vierkante meter ruimte over en er is een douche. En die douche is perfect.

En wat nog beter is, is het uitzicht. We kijken heel mooi over de rijstvelden op de karstbergen in de omgeving. We zien hoe boeren bezig zijn om met grote gieters hun gewassen te bevloeien en hoe een aantal waterbuffels heerlijk aan het badderen is. En dat allemaal voor 150 RMB per nacht.

Dit nodigt uit voor een avondwandelingetje. Wij lopen door de velden richt de [Yulong rivier \(Yùlóng Hé / 遇龙河\)](#). Bij de rivier zien we nog enkele mensen die we eerder ook in het hotel hebben gezien. Zij lijken hier gezwommen te hebben. Als we een stukje terug lopen en via een ander paadje weer bij de rivier komen, je kunt hier eigenlijk niet langs de rivier lopen, zien we een Chinese jongen die een bad neemt in de rivier. Tja, wij maar klagen over onze douche van gisterenavond, maar hij heeft er kennelijk helemaal geen.

Inmiddels begint het behoorlijk te schemeren en lopen wij terug naar onze kamer. Dat gaat met een hoop herrie gepaard. In de schemering komen er zoveel muggen uit de rijstvelden omhoog dat je ze beter hoort dan ziet. Dus vooral doorlopen want dan heb je de minste last de muggen.

Terug op onze hotelkamer is het tijd voor een lekkere douche waarna we weer naar de Yangshuo Outside Inn lopen om er te eten. Wij vinden het terras en het eten er perfect, de kamers zijn er

helaas iets minder. Even na 21.00 uur zijn we helemaal uitgegeten en gaan we terug naar onze kamer waar we om even na 22.00 uur gaan slapen.

Donderdag 2 oktober 2008

Met de bus van Yangshuo, via Guilin en Longsheng naar Ping'an

Als we om even na 7.30 uur opstaan hebben we voor vandaag een relatief eenvoudig programma. Eerst ontbijten bij de [Yangshuo Outside Inn](#), vervolgens met de taxi naar [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#), dan met de bus naar [Guilin \(Guílín / 桂林\)](#), daar stappen we over op een bus naar [Longsheng \(Lóngshèng / 龙胜\)](#) en daar willen we een bus naar [Ping'an \(Píng'ān / 平安\)](#) nemen. Alles bij elkaar gaat dit waarschijnlijk iets van 6 tot 7 uur duren. We willen om 9.00 uur vertrekken zodat we mooi op tijd in Ping'an zijn. We moeten daar namelijk een kamer te zoeken en dat is waarschijnlijk het lastigste deel van de reis omdat het vanwege de oktobervakantie ook daar wel enorm druk zal zijn. Het plan is eenvoudig nu de uitvoering nog.

De eerste meevaller hebben we tijdens het ontbijt. Zonder moeite krijgen we de 140 RMB die we gisteren te veel betaald hebben terug. Dat is dus een lekker gratis ontbijt en wij Hollanders houden daar wel van. Vervolgens lopen we onze eerste vertraging op. Onze taxi verschijnt niet om 9.00 uur maar om 9.20 uur. Wij vermoeden dat hij twee ritjes combineert. Verder rijdt hij in Yangshuo een ommetje, maar omdat we een vaste prijs betalen denken we dat dit wellicht te maken heeft met een wegafsluiting of zo iets.

Op het busstation is het gezellig druk maar zonder al te veel moeite kopen we een kaartje voor de bus naar Guilin. Helaas is het zo druk dat we niet met de eerst volgende bus en ook niet met de daarna volgende bus mee kunnen. Nee, onze bus gaat pas om 11.05 uur. We moeten dus bijna anderhalf uur wachten voordat onze bus vertrekt.

Er zit dus weinig anders op dan even het centrum in te lopen en daar een bakkie koffie te doen. Ondertussen zwengelen we onze laptop aan en googlen we wat naar info over Ping'an en de mogelijkheden om daar te wandelen / slapen. Maar, ja omdat we nu al anderhalf uur vertraging hebben zijn we er niet zeker van dat we vandaag Ping'an nog halen. Dus we reserveren nog maar even niets.

Terug op het busstation heeft men daar duidelijk last van de drukte. Voor het eerst maken we mee dat een bus op een grote lijn flink vertraging heeft. Uiteindelijk vertrekken we om 11.30 uur uit Yangshuo, een kleine twee uur later dan we verwacht / gehoopt hadden.

Maar het wordt nog erger, veel erger. Na 20 minuten rijden komt de bus tot stilstand en staan we drie rijen dik op een weg waar we eigenlijk maar één rijstrook hebben. Er komt nog wel verkeer van de andere kant, maar doordat hun rijbaan voor de helft in beslag genomen wordt door onze file schieten zij ook niet op. Na 20 minuten stilstaan mogen we zowaar een paar meter vooruit en na nog eens 20 minuten wachten begint het met horten en stoten een klein beetje te rijden. Inmiddels hebben we besloten dat we Ping'an niet gaan halen en dat we de bus naar Longsheng alleen nemen wanneer we die uiterlijk om 14.30 uur kunnen hebben. Longsheng is volgens onze boeken vanaf Guilin twee uur rijden. Dus als we om uiterlijk 14.30 uur een bus uit Guilin hebben dan zouden we er op een dag als vandaag toch om 17.00 uur moeten kunnen zijn. We hopen dat dit dan vroeg genoeg is om nog een kamer te vinden.

Uiteindelijk blijkt dat er een ongeluk is gebeurd en komen wij om 1 minuut voor 14.30 uur aan op het busstation van Guilin. Die bus naar Longsheng dat gaan we vandaag dus niet meer doen. Om morgen wel op tijd weg te kunnen kopen we nu vast kaartjes voor de bus van morgen van 9.25 uur naar Longsheng. Kijk we hebben vandaag wel iets geleerd.

Vervolgens bellen we naar het [Guilin Backstreet Youth Hostel](#) waar we afgelopen zaterdag ook hebben geslapen, zij zitten vol. Hierna besluiten we richting het centrum te lopen en eerst het City Garden Hotel te checken. Mocht dat ook vol zitten dan willen we vervolgens min of meer alle hotels die we zien binnen lopen.

Deze keer zit het (erg) mee, het City Garden Hotel heeft nog een standaard kamer voor ons. En niet eens voor de prijs, 558 RMB, die op het bord staat, nee, voor 450 RMB. Dus zelfs op de allerdrukste dagen van het jaar hoeft je de prijs die op het bord staat niet te betalen.

We gaan naar onze kamer waar Jacob tot de ontdekking komt dat hij zijn hoedje kwijt is. Jammer, maar nu hebben we de rest van de middag wel iets te doen, een nieuw hoedje kopen. Ook besluiten we dat we vanavond wel met de rondvaartboot willen en hebben we de rest van de dag toch een redelijk gevuld programma.

Eerst gaan we naar de Moon en Sun Pagode waar we zondag volgens ons een hokje hebben gezien waar ze kaartjes voor de rondvaartboot verkopen. Dat doen ze er wel, maar niet zo van je loopt naar het loket, zegt wat je hebben wilt, je betaalt en je krijgt je kaartje. Nee, het gaat ongeveer zo.

Je loopt naar het loket en zegt wat je hebben wilt, dan kijken er twee meisjes moeilijk en gaat een jongen iets checken op een computer, een meisje zegt dat je even moet wachten, jongen nummer twee komt naar buiten, je vertelt hem ook wat je wilt hebben, hij zegt dat je even moet wachten, stapt op zijn scooter en vertrekt, je gaat ondertussen ergens zitten, koopt een ijsje en stopt dat na drie happen in een prullenbak, het meisje krijgt een belletje van de jongen, zij komt nog een keer vragen wat je hebben wilt je vertelt haar wat we hebben wilt, zij wil nu geld, je geeft haar 149 RMB per kaartje, zij geeft je een bonnetje en zegt dat je moet wacht, de jongen op de scooter komt terug, hij geeft je de kaartjes en jij hem het bonnetje, hij vertelt je waar je vanavond om 20.20 uur moet opstappen en klaar ben je.

Je kunt zeggen wat je wilt, maar het werkt wel. Alleen duurt het kopen van een kaartje zo geen 2 maar dik 20 minuten.

Hierna gaan we op zoek naar een nieuw hoedje voor Jacob en ook dat lukt. Om dit te vieren drinken we ergens een biertje waarna we tegen 18.30 uur gaan eten. Het restaurant dat we hebben uitgezocht zit vol, maar dat geeft niet. Men zet er gewoon een tafel bij, op straat. Gelukkig is het hier voetgangersgebied.

De tocht met de [rondvaartboot](#) is aan de ene kant wat je er van mag verwachten, een Chinese gids die bij ieder hotel, brug, boom, gebouw vertelt hoe oud, groot en mooi het wel niet is, vele bomen en gebouwen langs de route die in, gekleurd, licht staan, Chinezen die samen met ons op de foto willen etc.

Aan de andere kant heeft de tocht ook een paar verrassingen, het is geen rondje, we moeten ergens anders uitstappen dan waar we begonnen zijn, we komen niet alleen op riviertjes en meertjes in de stad maar ook op de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#), we gaan door twee, verschillende soorten, sluizen en Guilin blijkt toch leuke parkjes te hebben waar allerlei mensen zingen, dansen etc. Al met al vinden wij deze tocht met de rondvaartboot een aardige invulling van onze avond.

Voordat we naar ons hotel gaan, pinnen we nog even 5.000 RMB. Gisteren hebben we ook al 4.000 RMB gepind, maar we willen na al het gedoe van vandaag de komende dagen echt niet, zoals in [Wutaishan \(Wǔtái Shān / 五台山\)](#), zonder geld komen te zitten.

Vrijdag 3 oktober 2008

Met de bus van Guilin via Longsheng naar Ping'an

Ook vandaag staan we om even na 7.30 uur op. Als we het ontbijt in het hotel proberen is dat een beetje zoals we verwacht hadden, het in de informatie van het hotel beschreven westerse ontbijt bestaat niet. Voor het Chinese ontbijt moeten we 20 RMB per persoon betalen omdat we geen bonnetjes hebben. Het kan natuurlijk zijn dat we ze gewoon niet gekregen hebben, maar wij gaan er vanuit dat het ontbijt niet bij de prijs van de kamer in zat.

Op het busstation kopen we nog even wat te drinken en met iets van vijf minuten vertraging, wat ons betreft dus gewoon op tijd, vertrekt onze bus vanuit [Guilin \(Guilín / 桂林\)](#) richting [Longsheng \(Lóngshèng / 龙胜\)](#). De busreis naar Longsheng verloopt soepel. We zien tussen de gordijntjes door (die zitten dicht om de hitte van de zon buiten te houden) het landschap veranderen van het karstgebergte waar Guilin bekend om is, in gewone bergen. De bus is trouwens een prima bus met ruim voldoende beenruimte.

Even voor 11.30 uur, na een kleine twee uur rijden, komen we aan op het busstation van Longsheng. Daar moeten we de bus naar [Ping'an \(Píng'ān / 平安\)](#) vinden. Dat valt nog niet mee. Het blijkt dat we zelfs geen kaartjes voor deze bus kunnen kopen, die moet je in de bus kopen. Verder wijst iedereen naar dezelfde plek waar we moeten wachten. Verder horen we dat er een verkeersopstopping is waardoor het allemaal wat langer duurt.

Tijdens het wachten maken we kennis met twee Australische meiden waarvan er eentje in Peking werkt. Zij gaan ook naar Ping'an en zijn vanochtend om 7.30 uur in [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#) in de bus gestapt. Het kan dus wel snel gaan. Verder kopen we een [pomelo](#) die we voor een deel zelf op eten, maar vooral ook uitdelen. Zo'n ding is namelijk veel te groot om met z'n tweeën in één keer op te eten. Verder, en dat is heel handig, worden we aangesproken door een mannetje dat ons in Ping'an een kamer wil verhuren. Kijk ook dat weer geregeld. Wij krijgen een visitekaartje en zullen na aankomst er zeker even gaan kijken. Als het er echt zo uitziet als in de brochure die hij laat zien, dan zijn wij heel blij.

Rond 13.00 uur komt onze bus eindelijk opdagen en stappen we in. Als je een beetje propt kunnen er best veel mensen met bagage in een relatief klein busje. Onderweg stappen er niet alleen enkele mensen uit, we draaien op een gegeven moment zelf om waarna we een stukje terugrijden en vier extra mensen meenemen. Nu is het echt gezellig vol. Dit krijg je er allemaal gratis bij voor de prijs van 7 RMB per persoon.

Eerst rijden we een stuk terug richting Guilin waarna we linksaf een bergweggetje op gaan. En dat is een redelijk druk bergweggetje, of eigenlijk een drukker bergweggetje dan het weggetje aankan. Oftewel diverse keren staan we stil omdat er tegenliggers aankomen of omdat de auto's voor ons stil staan om een rij tegenliggers door te laten.

Naast toeristen vervoert onze bus ook enkele locals waaronder een vrouw met een kindje, een jongetje. Dat jongetje heeft de bekende [broek met split](#) aan. Dus wanneer het jongetje moet plassen is er niets aan de hand, tenzij je iets tegen een flinke plas op de vloer van de bus hebt.

Alle drukte maakt dat de rit flink langer duurt dan de voorgeschreven anderhalf uur. Wij doen er ongeveer 2,5 uur over. Het laatste stuk is de weg voor de helft in gebruik als parkeerplaats wat een aardige indruk geeft van het toeristische gehalte van Ping'an.

Nadat we uitgestapt zijn moeten we nog een stukje lopen om in het dorpje Ping'an te komen. Aan het begin staat een controlehokje waar je je kaartje moet laten afstempelen. Dit kaartje, 50 RMB per stuk, hebben we gekocht van een vrouwtje dat onderweg even in de bus kwam om iedereen een kaartje te verkopen.

Na de kaartjes controle zijn er de gebruikelijke vrouwtjes die van alles en nog wat willen verkopen

aangevuld met vrouwtjes die onze spullen naar boven willen dragen. Helaas voor hen, wij hebben niets nodig. We lopen richting het dorpje dat wel iets weg heeft van een Alpendorpje. Er zijn echter geen wegen, alleen paadjes waar twee mensen elkaar net kunnen passeren. Wat dat betreft lijkt het wel een beetje op [Shitousheng \(Shítouchéng / 石头城\)](#) waar we dit voorjaar waren.

We vragen een paar keer de weg en na een kwartiertje, en een flinke berg zweet later, zijn we bij het "hotel", het Cai Yun Hotel. Het ziet er (uiteraard) veel minder mooi uit dan op de foto's in de folder die we zagen, maar het uitzicht is goed en de kamer heel behoorlijk dus besluiten we toch maar te blijven. We moeten 150 RMB per nacht betalen en daar wil men niets vanaf halen. Wij weten nu trouwens ook wat het belangrijkste verschil tussen een hotel en een guesthouse is. In een hotel moet men een registratie van de bezoekers bijhouden en in ons guesthouse wil men alleen geld hebben en verder helemaal niets.

Als we nog even om handdoeken vragen krijgen we twee minuscule handdoekjes die ons doen denken aan de handdoekjes die we in het [guesthouse](#) in [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#) hadden.

Nadat we onze spullen op de kamer hebben gezet vertrekken we weer. We willen ergens wat eten en drinken. Aangezien Ping'an eigenlijk alleen maar bestaat uit restaurants en guesthouses is dat geen probleem. Het is echter wel een probleem dat rond 15.50 uur niemand klanten lijkt te willen. Waar je normaal in China ongeveer één bediende per tafel ziet, verlaten we het eerste terras omdat we helemaal niemand zien die ons iets zou willen verkopen. Op de tweede plek lukt het wel, al moeten we wel zelf de kaart halen en vervolgens naar de kassa lopen om het eten te bestellen.

Als we een beetje bijgekomen zijn gaan we wat rondlopen. Eerst alleen wat door het dorpje, maar uiteindelijk toch ook een stukje buiten Ping'an waardoor we uiteindelijk toch een redelijke wandeling langs uitkijkpunten nummer 1 en 2 maken. Tegen de tijd dat we terug zijn in het dorpje is het donker en hebben we alles bij elkaar ongeveer anderhalf uur gelopen.

We zoeken een terrasje uit waar we gaan zitten om te eten. Na het eten gaan we naar een ander terrasje voor een bakkie koffie en even na 21.00 uur gaan we terug naar onze kamer. Slapen zit er vanwege de herrie buiten voorlopig nog even niet in. Gelukkig wordt het langzaam maar zeker rustiger en tegen 23.00 uur is het redelijk rustig zodat we kunnen proberen te gaan slapen.

Zaterdag 4 oktober 2008

Een dagje Ping'an

Het was een onrustige nacht en dat niet alleen vanwege de herrie. Het blijkt dat Jacob gisterenavond iets verkeerd heeft gegeten waardoor hij vannacht regelmatig naar de wc moest. Gelukkig hebben we een wc waar je op kunt zitten. Je moet er toch niet aan denken dat je zo'n Chinees hurktoilet hebt terwijl je uitgebreid loopt te spetteren.

Voor het ontbijt gaan we naar de Countryside Café & Inn waar we gisteren een bordje hebben gezien dat ze wifi hebben. Dat zou handig zijn, kunnen we even onze e-mail checken etc. Jacob eet maar een half ontbijtje en na het checken van de e-mail gaan we terug naar onze kamer. Even later ligt Jacob zijn ontbijt al in de pot. Het ziet er naar uit dat hij vandaag niet ver gaat komen. Uiteindelijk ligt hij vrijwel de hele dag op bed.

Gabrielle gaat rond de lunch weer naar de Countryside Café & Inn. De rest van de middag zit ze daar om haar e-mail nog eens te checken, wat te internetten en wat te lezen. Ook is ze nieuwsgierig wat een kamer daar kost en dat blijkt 80 - 100 RMB te zijn. Zie je wel, hebben we toch weer te veel betaald. Verder kijkt ze nog even naar onze planning. Als we via [Sanjiang](#)

(Sānjiāng / 三江) en Kali (Kǎilǐ / 凯里) naar Guiyang (Guìyáng / 贵阳) willen trekken dan hebben we eigenlijk te weinig tijd om de verschillende leuke dorpjes in dit gebied te bezoeken. Maar ja, zolang Jacob niet beter is gaan we helemaal nergens heen.

Wanneer Gabrielle tegen 17.00 uur terug komt op onze kamer, is Jacob net aan de beterende hand. Maar hij heeft de hele dag eigenlijk niets gegeten en is dus wel een beetje slap. Verder hebben we niet zo veel te doen, dus besluiten we om onze laptop op de TV aan te sluiten en een dubbele aflevering van [Star Trek](#) te kijken.

Hierna gaan we eten waarbij Jacob niet veel meer dan een bakje yoghurt naar binnen krijgt. Hij voelt zich nog behoorlijk ziek en is ook een beetje koortsig. Na het eten gaan we rechtstreeks terug naar de kamer. Daar kijken we nog een aflevering Star Trek waarna Jacob om 21.00 uur gaat slapen.

Gabrielle leest nog een poosje wat en probeert zich nog even te douchen. Helaas is er geen warm water dus dat wordt niet veel.

Zondag 5 oktober 2008

Een dagje Ping'an met een korte wandeling

Deze nacht slapen we nog beroerder dan gisteren. Deze keer gelukkig alleen vanwege de herrie, we hebben nu bovenburen die de hele tijd in hun kamer heen en weer lopen en op zo'n houten vloer maakt dat echt enorm veel herrie. Wij vragen ons trouwens wel een beetje af of die mensen zelf niet hoeven te slapen.

Tegen 9.00 uur gaan we ontbijten. We gaan weer naar Countryside Café & Inn wat toch wel onze favoriete plek in [Ping'an \(Píng'ān / 平安\)](#) aan het worden is. Omdat we vandaag ook uit onze kamer moeten vragen we deze keer wat uitgebreider dan gisteren naar het soort kamer dat ze hebben. Voor 80 RMB heb je een kamer zonder eigen wc en douche. Voor 130 RMB hebben ze in een andere gebouw wel een kamer met eigen wc en douche, maar de wc is wel een Chinees hurk toilet.

Tja, als het zo ligt kunnen we net zo goed in onze eigen kamer van 150 RMB blijven. Onze bovenburen zullen vandaag wel weer vertrekken. De meeste bezoekers van Ping'an zijn dagjes mensen en van degenen die langer blijven blijft slechts een enkeling langer dan één nacht. Als we even later een nachtje bijboeken blijkt dat we nu 100 RMB moeten betalen. Oftewel, de 150 RMB die we twee dagen geleden betaalden was waarschijnlijk de hoogseizoen prijs. Nu is het veel rustiger en daarmee meteen veel aangenamer in Ping'an.

De rest van de ochtend doen we niet veel, zo kan Jacob nog een beetje bijkomen van zijn dag op bed liggen. We doen een spelletje, lezen wat, typen dit verslag etc. Ergens na 12.00 uur gaan we lunchen, weer in Countryside Café & Inn. Hierna durven we het toch wel aan om een wandelingetje te gaan maken. Want eerlijk is eerlijk, buiten wandelen is er in Ping'an eigenlijk helemaal niets te doen.

Rond 14.00 uur vertrekken we. We lopen richting Longji (Lóngjǐ / 龙脊), en daar komen we zowaar ook uit. Vervolgens lopen we nog wat verder waarna we op een gegeven moment over een wat lager gelegen pad weer teruglopen.

Het pad waar we over lopen is over het algemeen een met stenen (rotsen) bedekt (aangelegd) paadje tussen de rijstvelden door. Er is geen gemarkeerd pad of zo, dus moeten we bij iedere splitsing zelf kiezen wat te doen. Meestal gaat dit goed, maar soms ook wat minder. Hierdoor lopen we soms over wel heel smalle paadjes en is dat smalle paadje soms ook overwoekerd.

Onderweg zien we uiteraard veel rijstterrassen, maar ook duidelijk tekenen dat het toerisme meer

geld oplevert dan de teelt van rijst op deze onmogelijk kleine veldjes. Zo zien we veldjes die helemaal niet meer bebouwd worden en waar nu gras groeit. Ook zien we veldjes waar een soort bonen verbouwd worden. Verder lopen we soms helemaal niet tussen de rijstterrassen maar gewoon door een soort bosje. Ook zien we enkele watervalletje en twee overdekte bruggen. Tot slot ziet Gabriëlle naast allerlei vogeltjes en bloemetjes ook een slang(etje). Gelukkig houdt ze daar behalve een flinke hartverzakking niet veel aan over.

We doen rustig aan, Jacob lag gisteren tenslotte nog de hele dag op bed, en rond 17.30 uur zijn we weer terug bij ons hotel. Daar wassen we ons een beetje, er is geen warm water dus lekker douchen zit er niet in.

Hierna gaan we eten en deze keer niet bij ons standaard restaurant, maar bij het Mei You Café. Hier is vooral het uitzicht beter. Het eten is wel goed, maar er zit een beetje weinig smaak aan. Maar de gebakken banaan die we als toetje nemen is echt perfect.

Hierna gaan we terug naar onze kamer waar we nog wat tv kijken voor dat we even na 22.00 uur gaan slapen. Het is de rustigste avond tot nu toe dus dat slapen zal vast wel lukken.

Maandag 6 oktober 2008

Wandelen van Ping'an naar Dazhai

Dit was onze de rustigste nacht tot nu toe in [Ping'an \(Píng'ān / 平安\)](#). Het is goed te merken dat de oktobervakantie over en het weekend voorbij is. Het is nu bijna zover dat de buitenlandse toeristen in de meerderheid zijn.

Toen we gisterenavond naar bed gingen voelden we dat het water toen wel warm was en toen we vanochtend opstonden was er ook warm water. Dat betekent wat ons betreft dat we vanavond willen / kunnen douchen met warm water. Dat is erg lekker want vandaag willen we een wat langere wandeling maken. Na het ontbijt gaan we rond 10.00 uur op stap.

We willen naar Dazhai (Dàzhài / 大寨) lopen. Dazhai is het laatste dorpje in dezelfde kloof als Ping'an ligt en met de auto te bereiken is. Misschien is het zelfs wel gewoon het laatste dorpje in deze kloof, maar dat weten we niet. Het schijnt dat er een bus in Dazhai komt en die willen we nemen om terug te komen. Zeker weten doen we dit niet, dus er bestaat een kansje dat we vanuit Dazhai terug naar Ping'an moeten lopen. We hebben geen echte route beschrijving en in onze Lonely Planet van zuidwest China staat alleen een heel klein kaartje, later vinden we op internet een betere kaart van Ping'an en omgeving.

Het is een erg mooie en erg afwisselende wandeling. We lopen eerst, via een lange trap, naar uitkijkpunt 1, "Nine Dragons en Five Tigers". Daar volgen we het (eerste en laatste) bordje naar Zhongliu (Zhōngliù / 中六). Hier komen we aan de andere kant van een berg en daar zien we vooral een bosachtige omgeving met relatief weinig rijstterrassen. We volgen het pad en komen zo min of meer vanzelf in Zhongliu.

Zhongliu is het dorpje dat bijna halverwege onze wandeling van vandaag ligt en er zijn diverse restaurantjes en winkeltjes. In Zhongliu is het wel even lastig om het goede pad het dorpje uit te vinden. We vragen het een paar keer en uiteindelijk vinden we het goede pad. Het begin van dit pad is meteen de grootste klim van deze wandeling.

Als we boven zijn komen we weer in een nieuwe vallei met heel veel rijstterrassen. Dit is misschien dit wel de mooiste vallei van dit gebied, mooier dan de valleien rond Ping'an en Dazhai. Vanaf hier tot aan het eind lopen we veel tussen de rijstterrassen en zien we in de verte mooie bergen met bomen. Ook komen we nu regelmatig langs allerlei hokjes met bankjes. Op een enkele

plek kan je zelfs water en wat te eten kopen. We hebben genoeg eten en drinken bij ons, maar dat had dus niet gehoeven.

Onderweg komen ook we diverse wandelaars tegen, de meeste met een gids en regelmatig ook met één of meer vrouwen om de bagage te sjouwen. Maar de meeste mensen die we tegenkomen zijn locals. De meesten zijn op weg van of naar de rijstvelden want de rijstoogst is in volle gang. Overall ligt rijst te drogen en te wachten om gedorst te worden. Op veel plaatsen zien we mannen en vrouwen met de hand rijst maaien en/of mannen met de hand rijst dorsen in een grote houten bak.

Tegen de tijd dat Tiantouzhai (Tiántouzhài / 田头寨) in zicht komt verschijnen er weer bordjes. Dit is wel handig want hier heb je weer enkele afslagen naar de verschillende uitkijkpunten in dit gebied. Vanaf Tiantouzhai, waar wij denken dat we er al bijna zijn, blijkt het nog een hele tippel over een lange trap naar beneden te zijn voordat we in Dazhai zijn. De omgeving rond Dazhai vinden we niet perse mooier en/of leuker dan de omgeving rond Ping'an. Wel is duidelijk dat Dazhai veel minder toeristen trekt, er zijn minder hotels, restaurants en winkels en het is er een stuk rustiger.

Als we om even na 14.30 uur richting de parkeerplaats van Dazhai lopen is het even spannend. Het is inmiddels wel duidelijk dat we geen zin (puf) hebben om het hele eind terug te lopen, dus nu maar hopen dat hier iets van een bus rijdt. En ja hoor, die staat er. Dit is de bus naar Longsheng, die rijdt door de kloof richting Ping'an maar rijdt niet naar Ping'an zelf. Als we deze nemen moeten we het laatste stuk naar de parkeerplaats van Ping'an waarschijnlijk lopen. Er staat echter ook een ander busje en die meneer wil ons voor 50 RMB wel naar de parkeerplaats van Ping'an brengen. Wij vinden 50 RMB te veel en voor 30 RMB wil hij het niet doen, dus nemen we de gewone bus. *Maar toen wisten we nog niet wat we nu wel weten.*

Vijf minuten later vertrekken we met de gewone bus voor 6,5 RMB per persoon en die zet ons af bij de afslag richting Ping'an. Als we uitstappen zijn we allebei een beetje gaar. Maar gelukkig niet zo erg als het meisje voor ons, zij heeft een plastic zakje nodig om de bus netjes te houden. De weg is wel goed, ze waren hem zelfs nog een nieuwe deklaag aan het aanbrengen, maar hij slingert heel erg. En daar kan je kennelijk best een beetje misselijk van worden.

Dus nadat we zijn uitgestapt gaan we eerst even rustig zitten voordat we het laatste stuk(je) van vandaag gaan lopen. Vervolgens komt er een klein busje aan rijden. Hij wil ons wel naar de parkeerplaats brengen. Wij vermoeden dat hij getipt is door de chauffeur van de bus waar wij uitgestapt zijn, best handig. Echter hij wil 20 RMB hebben en wij willen niet meer dan 15 RMB geven, zo ver kan het toch niet zijn, toch ? ! Dus gaan we lopen.

Hemelsbreed is het maar een heel klein stukje, maar over de asfaltweg met al zijn haarspeldbochten blijkt het achteraf toch bijna 6 kilometer te zijn. Gelukkig lopen we het grootste deel van de weg in de schaduw waardoor we genietend van de omgeving in een dik uur naar de parkeerplaats lopen. Daar hebben we wel een ijsje verdiend en dat kopen we dus ook voordat we het gevecht met de kaartjescontrole aangaan, zal het lukken om zonder een nieuw kaartje (50 RMB per stuk) het gebied weer in te komen ?

Eerst proberen we het met gewoon doorlopen. Het is al 17.00 uur geweest en er is vrijwel niemand te zien bij de ingang. Toch lukt dit niet en we moeten onze kaartjes laten zien. Als we dat doen, worden ze met een vragende blik bekeken. Maar als we vervolgens, in het Engels, zeggen dat we hier al drie dagen zijn, is er niets aan de hand en mogen we gewoon doorlopen. Kijk, dat valt dan weer mee. Hierna rest ons alleen nog de laatste klim naar het hotel.

Wanneer we rond 17.30 uur bij ons hotel aankomen is de deur wel open, maar lijkt er verder niemand te zijn. Als we vervolgens het warme water op onze kamer proberen blijkt dat er ook niet te zijn. Dat vinden we een stuk minder.

Jacob besluit eens wat rond te gaan neuzen en ontdekt al snel dat iedere kamer, net als bij ons [guesthouse](#) in [Yangshuo \(Yángshuò / 阳朔\)](#), een eigen geiser heeft. Als hij de onze heeft gevonden ziet hij ook al snel waarom we waarschijnlijk geen warm water hebben. Er staat een gasfles bij de geiser, die zou wel eens leeg kunnen zijn. Maar een andere optie is natuurlijk dat de kraan van de gasfles dicht zit. Nadat Jacob daar wat aan gedraaid heeft, hebben wij warm water en kunnen we voor het eerst in drie dagen lekker douchen.

Tegen de tijd dat we klaar zijn om te gaan eten, het is dan even na 18.30 uur, is het al behoorlijk donker. In de schemering lopen we naar ons vaste restaurant, voor de terugweg hebben we een zaklamp bij ons. Tegen de tijd dat we willen afrekenen blijken we echter een probleempje te hebben, we hebben ons geld op onze hotelkamer laten liggen. Nu blijkt het ook voordelen te hebben als je ergens vaste klant bent. We mogen namelijk ook morgen bij het ontbijt betalen zodat we nu niet heen en weer hoeven te lopen om geld te halen, perfect.

Terug op onze hotelkamer kijken we nog even tv waarna we met een tevreden gevoel naar bed gaan. Dit was zonder meer de mooiste dag in Ping'an en misschien wel de mooiste dag van deze vakantie tot nu toe.

Dinsdag 7 oktober 2008

Met de bus van Ping'an via Longsheng en Sanjiang naar Chengyang Wind & Rain Bridge

Voor het eerst sinds we vanuit [Guilin \(Guǐlín / 桂林\)](#) naar [Ping'an \(Píng'ān / 平安\)](#) vertrokken hebben we de wekker weer staan, deze keer om 7.00 uur. We pakken onze spullen en vertrekken met al onze spullen richting ons stamrestaurant. In ons guesthouse is verder niemand te bekennen dus leggen we onze sleutel ergens op een tafel neer, dat zal wel goed komen.

We eten een prima ontbijt waarna we naar beneden, naar de parkeerplaats van Ping'an, lopen. Daar nemen we de bus van 9.00 uur naar [Longsheng \(Lóngshèng / 龙胜\)](#). Vier dagen geleden deed de bus in de drukte van de oktobervakantie bijna 2,5 uur over de heenweg. We zijn benieuwd of hij vandaag de terugweg wel in anderhalf uur rijdt, zoals in onze boeken staat.

Dat lukt dus makkelijk, iets meer dan een uur later zijn we in Longsheng. En dat is niet de enige meevaller. Het meisje dat de 7 RMB per persoon voor het ritje komt ophalen vraagt op een gegeven moment waar we heen moeten. [Sanjiang \(Sānjiāng / 三江\)](#) zeggen we, waarna er enkele telefoontjes gepleegd worden waardoor wij de indruk krijgen dat het helemaal goed komt. Zeker wanneer we zo'n beetje stoppen op het moment dat we de bus naar Guilin tegenkomen. We stoppen echter niet helemaal omdat niemand uit onze bus naar Guilin wil.

In Longsheng rijdt onze bus ook erg rustig en stopt op een gegeven moment langs de weg. Dan blijkt de bus naar Sanjiang achter ons te staan. Wij stappen snel over en hop daar gaan we weer.

Onze bus naar Sanjiang is een comfortabele grote bus met tv die eerst een gezellige karaoke vcd laat zien en vervolgens een film. Wat we gelezen hebben over de bus van Longsheng naar Sanjiang is dat hij over een weg gaat die al jaren open ligt en dat de rit minstens 2,5 uur duurt. Het eerste deel van de weg is goed, hier en daar zien we wat kleine werkzaamheden, maar voor de rest ziet de weg waar we over rijden er behoorlijk nieuw uit. Al snel zien we een bord dat zegt dat we nog ruim 20 kilometer te gaan hebben, zo dat is snel. Ja, voor de 20 RMB per persoon die we betalen, brengt deze bus ons in iets meer dan een uur in Sanjiang. De weg is kennelijk helemaal klaar.

Het moet niet gekker worden, het is nog geen 11.30 uur, als het zo doorgaat kunnen we lunchen in ons hotel bij de [Chengyang Rain & Wind Bridge \(Chéngyáng Qiáo / 程阳桥\)](#).

Als we uitstappen weten we even niet zo goed waar we heen moeten. We proberen een kaartje voor de bus richting Linxi (Línxī / 林溪) te kopen, maar dan blijkt dat we daarvoor naar een ander busstation moeten. We lezen ons boek (de Lonely Planet van zuidwest China) er nog eens op na en die blijkt dit ook te zeggen. Wij zijn aangekomen op het Hedong busstation en moeten naar het Hexi busstation.

Dus nemen we een soort brommertaxi die ons voor 3 RMB naar het andere busstation brengt. Tijdens dit ritje krijgen we een beetje een indruk van Sanjiang. Het ziet er allemaal behoorlijk arm uit. Zo zien we geen autotaxi's maar alleen brommertaxi's en minibusjes.

Als we op het Hexi busstation zijn, kopen we een kaartje voor de bus van 11.40 uur richting Linxi. Dat is het over een paar minuten dus hebben we weer een prima aansluiting. Maar als om 11.39 uur onze bus aankomt, stapt de chauffeur uit en maakt hij niet de indruk meteen weer te willen vertrekken. Er zijn nog een paar mensen die met deze bus meewillen en die zitten ook nog rustig te wachten. Dit is eigenlijk best raar, onze ervaring tot nu toe met bussen in China is dat die behoorlijk op tijd vertrekken, maar deze keer lijkt een uitzondering. Als we rond 12.10 uur eens wat rondvragen snappen we weinig van de antwoorden en daar worden we dus ook niet veel wijzer. We krijgen echter het vermoeden dat onze chauffeur vindt dat onze bus de bus van 12.40 uur is.

Gelukkig blijven we wel in de buurt van de bus want om 12.33 uur stapt hij in en een minuutje later vertrekken we. Dat wil zeggen, met een slakkengangetje rijden we door de weg die voor het station langs loopt. Dit is duidelijk de bedoeling want binnen de eerste 500 meter stappen er zeker nog 10 mensen in. We gaan zelfs zo traag dat een van de passagiers besluit om even uit te stappen, een doos bier te kopen en weer in te stappen. Het mag duidelijk zijn, een beetje geduld kan geen kwaad in China.

Maar gelukkig, even later heeft de chauffeur het gaspedaal gevonden en rijden we met een redelijk normale snelheid verder. Het enig waar we nu nog over kunnen klagen is de herrie. Er staat weer zo'n karaoke vcd op en de mensen om ons heen hebben besloten met elkaar te gaan praten en dat moet natuurlijk wel met ruim meer geluid gebeuren dan de vcd produceert.

Na ongeveer een half uur is onze bus bij de Chengyang Wind & Rain Bridge waar we uitstappen. We kijken eerst eens op ons gemak om ons heen. Er zijn een paar gebouwen te zien waar we kunnen slapen, enkele winkeltjes, een loket voor kaartjes en om de hoek de bekende Chengyang Wind & Rain Bridge.

Ondanks alle borden die ons ergens anders heen willen trekken, besluiten we om via een betonnen brug het riviertje over te steken en een kamer in het [Dong Village Hotel \(Dòngjīā Lǚguǎn / 侗家旅馆\)](#) te nemen. Dit gaat echter niet zomaar. Halverwege de brug worden we terug geroepen we moeten een kaartje, 60 RMB per stuk, kopen. Dat is eigenlijk wel een beetje raar want we gaan eigenlijk alleen maar naar het hotel. Maar ja, we zijn toch zeker wel van plan om ook naar de toeristische brug te gaan dus kopen we het kaartje maar, dan zijn we in ieder geval van het gezeur af. Het schijnt trouwens dat dit kaartje ons toegang moet geven tot meerdere toeristische bruggen en gebouwen in deze omgeving.

Met een klein oponthoud komen we dus bij het Dong Village Hotel. Hier heeft men geen internet, zoals in sommige andere hotels hier, maar wel een westers toilet, warm water, we hebben de installatie zelf op het dak zien staan, en een ruime kamer met balkon met een mooi uitzicht voor 60 RMB per nacht. Daar gaat zelfs Jacob niet meer over onderhandelen.

Omdat we best een beetje gaar zijn van het reizen zetten we onze spullen op onze kamer en gaan weer naar beneden om wat te eten. We hebben deze keer gevraagd om een kamer op de bovenste verdieping zodat we geen last hebben van gestamp van de bovenburen.

Op het terras met uitzicht eten we enkele prima Chinese schotels die met drie woorden zijn besteld, een echte menukaart lijkt er niet te zijn. Wat deze lunch kost weten we 's avonds bij het schrijven van dit verslag nog niet, dat zullen we overmorgen wel merken als we vertrekken. Na deze lunch maken we nog een bakkie oploskoffie en spelen we een spelletje. We hebben nog geen puf om er op uit te gaan.

Overigens zien we in de "ontvangstruimte" beneden een beschrijving hadden van een achtdaagse trektocht richting Guizhou. Deze trekking lijkt ons erg leuk omdat je door allerlei dorpjes van diverse minderheden komt en de tocht door een behoorlijk afgelegen deel van China gaat. Helaas hebben we nu geen tijd hier, wie weet een andere keer. Achteraf lezen we op de [website van het hotel](#) nog meer info over het maken van trektochten in deze omgeving.

Tegen 15.30 uur is het dan zover, we gaan toch maar eens de omgeving verkennen. We lopen richting de Chengyang Wind & Rain Bridge met de bedoeling deze te gebruiken en vervolgens een route te lopen die in onze Lonely Planet van zuidwest China beschreven staat. Om meerdere redenen gaat dit niet helemaal goed. Zo is de beschrijving wel heel erg vaag en blijkt het uiterste punt uiteindelijk te ver en alleen over de weg te bereiken te zijn.

Achteraf zeggen wij, volg gewoon de rivier stroomopwaarts en loop gewoon je eigen rondje door de dorpjes die je onderweg tegen komt. Mocht je geen volgend dorpje meer zien, dan is het tijd om terug te gaan.

Het duurt echter nog drie uur voor wij tot deze conclusie komen en vol goede moed gaan we op pad. Als we bij de brug aankomen zien we een bord dat er iedere dag om 11.30 uur en om 15.30 uur een voorstelling is. Dat is mooi, het is net 15.30 uur geweest. Helaas zien we nergens iets dat op een voorstelling lijkt dus lopen we nadat we "door" de brug zijn gelopen het dorpje Ma'an (Mǎ'ān Zhài / 马鞍寨) in. Daar zien we nog meer hotels en winkeltjes en ook restaurants met borden in het Engels waarop onder andere staat dat men ontbijt en belegde boterhammen heeft. Dat is goed om te weten, dan hoeven we morgen in ieder geval geen Chinees ontbijt te eten.

Als we na een kleine omweg uiteindelijk bij de drumtoren van Ma'an aankomen, blijkt op het pleintje bij deze toren de genoemde voorstelling te zijn. De voorstelling is nog in volle gang. Één van de onderdelen van deze voorstelling is dat alle toeschouwers een klein bekertje [rijstwijn](#) (báijiǔ / 白酒) aangeboden krijgen waarbij de mogelijkheid geboden wordt om een kleine vergoeding te betalen. Dat is toch net iets aardiger dan na afloop met de pet rondgaan. Op het moment dat het dansen met het publiek begint drukken wij onze snor. Er schijnt hier nog meer te zien te zijn en het is inmiddels al 16.00 uur geweest.

Zo goed en zo kwaad als het gaat volgen we de route beschreven in onze Lonely Planet. Hierbij komen we door nog enkele dorpjes die vergelijkbaar zijn met Ma'an. Het zijn allemaal Dong dorpjes. De Dong zijn de [minderheid](#) die in dit deel van China wonen. Het is allemaal behoorlijk arm, maar het ziet er allemaal toch netjes en verzorgd uit, behalve dan die paar mannen die we tegen komen en die, veel, te diep in het baijiu glaasje hebben gekeken. Wij genieten van de gebouwen en de mensen die druk bezig zijn met de rijstooft.

Het is trouwens aardig om te zien dat de gebouwen die drumtorens worden genoemd eigenlijk helemaal geen drumtorens meer zijn. Hoe we ook kijken, wij zien nergens een drum. Wel zien we overal in deze gebouwen mensen die kaarten (om geld), muziek aan het maken zijn of gewoon wat zitten te zitten. Het lijkt erop dat de functie van deze torens tegenwoordig die van een soort gemeenschapshuis is.

Nadat we de derde oude Dong brug zijn overgestoken wordt het allemaal een beetje lastig. We zien het laatste dorpje niet liggen en lopen op de gok een beetje door de velden langs het riviertje in de richting waar het dorpje zou moeten liggen.

Helaas nemen we soms het verkeerde dijke door de rijstvelden en schiet het lopen over deze

dijkjes niet zo op. Dus als we even na 17.30 uur bij een gewone brug komen, besluiten we deze te gebruiken om het riviertje over te steken. Zo komen we op de weg naar Linxi. Over deze weg lopen we terug richting Ma'an.

Bij Ma'an liggen een paar voetgangersbruggen waardoor we weer in het dorpje kunnen komen. Daar gaan we naar [Yang's Guesthouse](#) om te eten. En verrek, je kunt hier ook fietsen huren, dat is misschien wel iets voor morgen. In Yang's Guesthouse heeft men niet alleen een Engelse kaart maar ook minstens één meisje dat Engels spreekt, al heeft ze zelfs voor Chinese begrippen een behoorlijk zwaar accent. Dit is echter geen enkel probleem en wij eten hier heerlijk. Bij het afrekenen, 102 RMB ongeveer hetzelfde bedrag als waar we de hele vakantie 's avonds al voor eten, reserveren we twee fietsen voor morgen.

Als we teruglopen naar ons hotel komen we drie meiden tegen die vanochtend met dezelfde bussen als wij van Ping'an naar Sanjiang zijn gegaan. Zij blijken een jaar op stap in China, Zuid-Oost Azië, Australië en Nieuw Zeeland. Dit is de tweede keer binnen een week dat we van dit soort wereldreizigers tegen komen.

Tegen 20.00 uur zijn we weer in het hotel en blijkt het er best druk te zijn. Het terras is bezet met Chinezen, dus vertrekken wij met een thermosfles heet water en twee glazen naar onze kamer. Het is morgenavond dus handig om voordat we gaan eten onze warmere kleren op te halen zodat we dan nog een poosje in Ma'an kunnen blijven hangen.

De rest van de avond gaan we ook niet op ons balkon zitten, want daar is geen licht. We genieten wel van de douche, die is lekker warm. Verder slaan we nog drie spinnen dood en schrijven we dit weer veel te lange verslag voordat we rond 23.00 uur gaan slapen. Tenminste dat hopen we want die Chinezen op het terras die horen we nog steeds. Dus leggen we onze oordopjes op het tafeltje naast het bed voordat we er in kruipen.

Woensdag 8 oktober 2008

Een fietstocht langs diverse Dong dorpjes

Gingen we gisterenavond slapen onder begeleiding van gitaarmuziek van onze buurman, vanochtend wekt hij ons ermee. Gelukkig doet hij dit niet zo heel vroeg, rond 7.30 uur. We blijven nog even liggen maar staan uiteindelijk toch op, je moet tenslotte een keer eten. Vervolgens pakken we onze rugzakken en de dingen die we de rest van de dag nodig denken te hebben en lopen we naar Ma'an waar we gaan ontbijten bij [Yang's Guesthouse](#).

Na het ontbijt, 102 RMB, gaan we de fietsen bekijken. Ze hebben twee mountainbikes in de aanbieding. De fietsen zien er netjes uit. Maar wanneer we ze even proberen, blijken de remmen amper te werken, die moeten even opnieuw afgesteld worden. Nadat iemand van het restaurant de benodigde inbussleutel heeft gehaald en verder gaat met het oppompen van de banden begint Jacob met het opnieuw afstellen van de remmen. De mensen van het restaurant vinden dit machtig interessant. Het blijkt dat ze de fietsen in [Guilin \(Guilin / 桂林\)](#) hebben gekocht maar niet weten hoe ze die dingen moeten onderhouden. Achteraf zijn we heel erg blij dat we de remmen opnieuw hebben afgesteld want we hebben ze zeker nodig gehad.

Het is ruim 10.30 uur geweest voordat we op pad gaan. We hebben van het restaurant een heel aardige kaart, voor Chinese begrippen, van de omgeving, of eigenlijk Sanjiang Dong County, gekregen. Een rondje fietsen lijkt vrijwel onmogelijk, dus kunnen we naar enkele Dong-dorpjes in de buurt fietsen die we gisteren tijdens onze wandeling gemist hebben en/of naar Linxi (Línxī / 林溪) fietsen. We besluiten om eerst maar eens in Linxi te gaan kijken.

Tegen de tijd dat we bij Pingpu (平铺寨) aankomen zijn we blij dat we er gisteren niet heen gelopen zijn, dat is echt wel meer dan 20 minuten lopen vanaf Dazhai (大寨). We fietsen op ons gemak door en even voor 12.00 uur komen we aan in Linxi.

Tja, Linxi, het zit niet voor niets aan het eind van de buslijn, de weg aan de andere kant van het dorp wordt er niet breder op en het dorpje zelf stelt ook niet veel voor. Overigens vinden wij het wel een leuk dorpje omdat het heel erg het platteland van China uitademt. Er zijn allerlei winkeltjes, maar nergens is het druk en niemand lijkt zich druk te maken.

Wij kijken even op ons kaartje en besluiten dat we naar Gaoyou (高友) willen. Dat lijkt redelijk te doen en daar zou iets te zien moeten zijn. Maar voor we gaan wil Gabrielle nog even in een Chinese winkel van Sinkel kijken want ze is op zoek naar een echte Chinese thermosfles. En waarachtig, hier in de wereldstad Linxi vindt ze precies die thermosfles die ze hebben wil. We zeggen dat we hem komen halen als we terug komen uit Gaoyou en vertrekken.

Ondanks dat er niet veel zijwegen zijn, moeten we toch een paar keer de weg vragen, bij beide kruisingen die we zien. Daarna is het snel afgelopen met de pret, de weg begint langzaam te stijgen. Een stukje buiten Linxi is er weer een afslag en deze keer besluiten we op basis van ons kaartje dat we de weg naar rechts moeten hebben. Vanaf hier schakelen we de kleinste versnelling, van de stuk of 15 die we hebben, en sluipen we over een gravelweg een berg op. Intussen is de zon ook gaan schijnen wat het geheel een groot feest maakt. Op de allersteilste stukjes besluiten we af te stappen en een stukje te lopen.

Na bijna anderhalf uur ploeteren, inclusief een korte pauze, zijn we 300 meter gestegen en bij een nieuwe afslag. We zien een stuk verder op nog een afslag en nergens iets wat op Gaoyou lijkt. Tja, dat wordt lastig, we hebben wel wat verkeer gezien, maar het kan best een kwartier duren voor we weer iemand zien die we de weg kunnen vragen en we weten niet eens zeker of we wel op de goede weg zijn. Verder moeten we nog terug en moet het wel leuk blijven.

We besluiten dat het mooi geweest is, we draaien om en storten ons naar beneden. Een half uur later staan we weer in het centrum van Linxi. Onderweg hebben we trouwens nog wel even gevraagd of we de goede weg hadden en dat klopte we hadden de weg richting Gaoyou.

Terug in Linxi kopen we eerst wat te drinken. Vervolgens gaan we in de schaduw zitten om dit op te drinken en te genieten van alles wat we om ons heen zien gebeuren. Hierna kopen we in een ander winkeltje nog een paar batterijen voor onze gps en kopen we in de winkel van Sinkel de thermosfles die Gabrielle uitgezocht heeft. Het is trouwens wel grappig, in de schaduw zit een groepje vrouwen te kaarten en telkens als wij een winkel in lopen om wat te kopen moet er eentje ophouden met kaarten. Zo zie je maar, het heeft ook voordelen wanneer het niet zo druk is in je winkel.

Rond 14.30 uur beginnen we aan onze terugweg naar Ma'an. Onderweg genieten we van de omgeving met de Dong dorpjes, bruggen en gebouwen en van de mensen die op het veld bezig zijn met de rijstogst. We stoppen een keertje waarbij we door de vrouwen die aan het werk zijn uitgenodigd worden om van dichtbij te komen kijken hoe zij de rijst oogsten. Zij doen het namelijk totaal anders dan we tot nu toe gezien hebben.

Wat we tot nu toe hebben gezien is dat de rijst eerst gemaaid en later op het veld in een grote kist gedorst werd. Deze vrouwen plukken (snijden) echter de stengel waar de pluim met rijst aan zit en verzamelen zo een bos stengels die ze op een bosje binden. Stel je voor, een veld met rijst en dan 1 voor 1 alle aren plukken, wat een werk. Aan het eind van dag worden deze bosje naar het dorp gedragen waar de rijst later gedorst en gedroogd wordt.

Het is 15.30 uur wanneer Ma'an weer in zicht komt. Gisteren hebben we het eerste deel van de voorstelling daar gemist en vandaag zullen we het begin weer niet meemaken. Maar nu we toch in

de buurt zijn willen we wel weer even kijken of we eventueel nog iets zien dat we gisteren nog niet gezien hebben. We parkeren onze fietsen bij Yang's Guesthouse en lopen naar het plein bij de drumtoren. We hebben mazzel, we zien inderdaad iets anders, onder andere een stukje waarbij best aardige muziek wordt gemaakt op instrumenten van bamboe.

Als we het wel gezien hebben, gaan we terug naar Yang's Guesthouse om wat te eten. Na deze wel erg late lunch gaan we nog een stukje fietsen. Als we op de fiets zitten, vragen we ons wel even af of dit wel zo'n goed plan is, met name onze billen vinden dit niet fijn. Toch fietsen we verder richting Pingtanzhai (平坦寨), een dorpje vlakbij Ma'an.

Pingtanzhai is het minst aardige Dong dorpje dat we deze dagen zien. En dat is niet perse slecht voor de inwoners. Er zijn hier namelijk relatief veel huizen van beton en steen in plaats van hout. Wij vinden dat een stuk minder mooi om te zien, maar dat is niet perse minder prettig om in te wonen.

Als we bij de plaatselijk drumtoren aankomen komt er meteen een mannetje naar buiten stormen die ons de hand wil schudden. Hierna komen er nog twee mannetjes naar buiten en moeten we mee naar binnen. Daar moeten we gaan zitten en krijgen we allebei een bekertje thee aangeboden. Voor de rest zien we vooral veel oude mannetjes waarvan de meeste zitten te kaarten en een enkeling naar de tv zit te kijken.

Na een paar minuten komt het mannetje van de thee met een kwast met inkt aanzetten, we moeten schrijven. Aah ja, dat hebben we eerder gezien en over gelezen. Er ligt een mooie steen en daar mogen we onze naam op schrijven met daarachter een bedrag, minstens 10 RMB, wat we vervolgens dan ook daadwerkelijk moeten geven. Het verhaal is dat dit geld wordt gebruikt voor het onderhoud van het gebouw. Of dat ook is, daar zullen we maar niet naar vragen, maar ach wij vinden de mannetjes erg aardig en het idee wel grappig, dus schrijft Jacob zijn naam met daarachter 10 RMB op de steen. Helaas hebben we dit niet gepast en natuurlijk heeft niemand terug van 20 RMB. Uiteraard vinden de mannetjes dat geen probleem, zij willen die 10 best veranderen in een 20. Wij hebben echter een beter idee, Gabrielle schrijft haar naam ook op de steen met daar ook 10 RMB achter. Als wij klaar zijn met schrijven, komen er een beitelje en een hamer te voorschijn en nu staan onze namen voor eeuwig gegraveerd in een steen ergens in een heel klein dorpje aan een doodlopend weggetje ergens in het noorden van Guanxi.

Hierna lopen we nog wat rond in Pingtanzhai om vervolgens weer op de fiets te stappen. We willen nog even een stukje richting Yanzhai (Yánzhài / 岩寨) rijden, maar dat lukt maar half. Om de bocht bij een heuvel moeten we flink remmen om niet midden in de houtzagerij van Yanzhai terecht te komen. De onverharde weg houdt hier op en gaat aan de andere kant van deze openlucht houtzagerij verder in de vorm van een smal paadje. Wij vinden het wel prima en besluiten om te keren en naar ons [hotel](#) te gaan.

Op onze hotelkamer douchen we en ruilen we onze korte broeken om voor lange waarna we onze fietsen gaan inleveren. Als we rond 18.30 uur weer bij Yang's Guesthouse zijn, hebben we in het totaal iets meer dan 42 kilometer gefietst. De fietsen waren prima en voor de kosten, 20 RMB per stuk, hoeft je het niet te laten. We hebben ze vandaag met veel plezier gebruikt.

Nu we er toch zijn kunnen we hier meteen wel even eten, hé hé alsof dat al niet het plan was. Verder halen we de netwerk kabel even uit hun pc om die in onze laptop te stoppen. Dat werkt, nu kunnen wij onze e-mail even lezen en er zelf ook nog even enkele versturen.

Na het eten bestellen we nog een koffie waarbij we op ons gemak de foto's van vandaag bekijken. Als ook dat klaar is gaan we terug naar ons hotel om daar rustig wat te lezen etc. Dat rustig valt helaas niet mee. Een groep van een stuk of 15 Chinese jongelui heeft besloten om op een paar meter van ons hotel, liever niet dichterbij want alles is hier van hout, en net onder ons raam een gezellig kampvuur te bouwen. Gelukkig besluiten zij op het moment dat wij naar bed willen dat het wel mooi geweest is en vertrekken ze. Uiteindelijk hebben we er dus niet veel last van.

Donderdag 9 oktober 2008

Via Liuzhou terug naar Peking

Als om 7.30 uur de wekker gaat is het zaak om nog even te genieten van de landelijke rust rond ons [hotel](#) want vandaag begint de reis terug naar huis. Deze keer ontbijten we in het hotel. We hebben gisteren gezien dat er pannenkoeken gebakken werden dus die willen wij ook en samen met wat brood met jam en een bakkie thee hebben we een prima ontbijt. Als we uitchecken horen we iemand anders koffie bestellen, dat kan kennelijk ook. Wij betalen 205 RMB voor twee nachten inclusief een lunch en een ontbijt. Zo is het leven op vakantie nog goedkoper dan thuis.

Het is iets over 9.00 uur als we bij de “bushalte” aankomen en dan hebben we de bus van 9.00 uur al langs zien komen. Er staat echter ook nog een minibusje dat de indruk wekt dat het naar [Sanjiang \(Sānjiāng / 三江\)](#) gaat rijden. De chauffeur wil ons voor 10 RMB per persoon meenemen, dat lijkt ons prima. Het is wel iets duurder dan met de gewone bus, maar nu hoeven we geen half uur te wachten en hij brengt ons meteen naar het goede, Hedong, busstation. Rond 9.45 uur komen wij daar aan.

Nu hebben we in principe twee opties, met de bus terug naar [Guilin \(Guǐlín / 桂林\)](#) waar we de afgelopen week al 2x geweest zijn of met de bus naar [Liuzhou \(Liǔzhōu / 柳州\)](#) waar we nog nooit geweest zijn. Beide plaatsen hebben een vliegveld en we nemen aan dat ze beiden per dag meerdere rechtstreekse vluchten naar Peking hebben. Dat laatste hebben we echter niet gecontroleerd en achteraf kunnen we rustig stellen dat dit een beetje dom was.

Ondanks dat we voor Liuzhou volgens onze gegevens een uur langer in de bus moeten zitten nemen we de bus naar Liuzhou, we willen daar ook wel eens kijken. De kaartjes kosten 43 RMB per stuk, de reis duurt voor zover wij weten vier uur en onze bus vertrekt om 10.10 uur dus we kunnen de straat voor het busstation nog even bekijken.

De bus vertrekt netjes op tijd en het is weer een nette bus. Helaas staan de stoelen deze keer wel iets dichter op elkaar dan in de grote bussen die we tot nu toe hebben gehad, maar het is nog steeds te doen. Zodra we de huizen van Sanjiang achter ons gelaten hebben laat onze chauffeur zijn ware kwaliteiten zien. Tot we Liuzhou binnen rijden scheurt hij als een echte coureur over de weg. Het is eigenlijk raar dat we onderweg niet iemand of iets geraakt hebben, maar zonder ongelukken is het wel zo prettig.

We rijden de hele tijd over een tweebaans provinciale weg zonder vluchtstrook of fietspad, maar we delen de weg wel met fietsers, voetgangers, motortjes, driewielers, waterbuffels etc. Er is precies genoeg ruimte om met zijn drieën naast elkaar te kunnen rijden, wat we dus ook regelmatig doen, anders moet je namelijk even wachten voor dat je kunt inhalen.

Het leven in de bus heeft zijn eigen dimensies. Het lijkt erop dat er diverse mensen zijn die niet helemaal toppie zijn. De vrouw naast ons wint deze competitie nipt. Binnen een half uur heeft ze haar maag gelegeerd in een van de vele zakjes die de stewardess van de bus, waarschijnlijk eentje met veel ervaring, heeft uitgedeeld. Vervolgens knoopt ze de zak dicht en . . . legt hem onder haar stoel. Oeps, we moeten nog dik drie uur, als die zak maar heel blijft.

En ja hoor, als we bij een benzinestation stoppen en vrijwel iedereen even uitstapt, begint er naast ons ineens een spoor van natte voetstappen. Met nog 2,5 uur voor de boeg vinden we dit niet zo tof, dus wijzen wij onze stewardess op dit “probleem”. Het resultaat hiervan is boven verwachting, de rotzooi wordt opgeruimd. Kijk zo zien wij het graag. Wanneer een uurtje later nog iemand gebruik maakt van een zakje is die gelukkig zo slim om de zak meteen in de vuilnisemmer te doen.

Het racen van onze chauffeur heeft ook tot gevolg dat we ruim binnen de vier uur in Liuzhou arriveren, hij heeft het ruim 20 minuten sneller gedaan. Het laatste half uur rijden we trouwens over

het industrieterrein, door de buitenwijken en het centrum van Liuzhou. Hier worden wij niet meteen vrolijk van. We zien veel vieze schoorstenen en grauwe flats van rond de 10 verdiepingen hoog. Dit is weer zo'n Chinese stad waar het wel aardig gaat maar die zeker niet boven het gemiddelde uitsteekt.

Als we uitstappen gaan we op zoek naar het reisbureau (CAAC) waar we kaartjes voor onze vlucht naar Peking zouden moeten kunnen kopen. Deze keer laat onze Lonely Planet ons weer eens volledig in de steek. Op het stipje waar de CAAC zou moeten zitten, wordt op dit moment iets nieuws gebouwd. Gelukkig klopt het stipje niet met het adres dus zoeken we op basis van het adres verder. Maar ook het adres klopt niet. Toevallig zien we in een zijstraat een bord van [China Southern](#) dus gaan we daar maar eens kijken. En waarachtig dit blijkt de CAAC te zijn, komt het toch nog goed.

Maar nu komt de echte domper. Vanuit Guilin heb je per dag minstens vier rechtstreekse vluchten naar Peking maar vanuit Liuzhou heb je er maar eentje. Dat is niet erg, en altijd beter dan niets. Maar hij vertrekt pas om 21.45 uur en die van vanavond zit al vol. Dus het wordt pas morgenavond voordat we met het vliegtuig naar Peking kunnen en overmorgen voor we daar aankomen, lekker.

Nadat we de tickets, 1.560 RMB per stuk, gekocht en betaald hebben gaan we eerst maar eens op ons gemak lunchen, we hebben nu immers alle tijd. Tijdens onze zoektocht naar de CAAC hebben we niet alleen gezien dat Liuzhou toch ook nog wel wat aardige nieuwbouw heeft, maar hebben we ook een [Dicos](#) gezien waar we op ons gemak gaan zitten.

Vervolgens wordt het tijd om een hotel te zoeken. Deze keer kiezen we voor het Lijing Hotel. Daar hebben we een prima kamer met internet, wat gezien het feit dat we nog een dag moeten wachten voordat ons vliegtuig gaat erg lekker is. De rest van de dag zitten we op onze hotelkamer, we komen er alleen nog even vanaf om te eten, wat we bij de Pizzahut om de hoek doen. Hierbij zien we trouwens dat Liuzhou een echte winkelstraat heeft. Toch is deze lang niet zo aantrekkelijk als de winkelstraat die we bijvoorbeeld in [Chengdu \(Chéngdū / 成都\)](#) hebben gezien. Dit onder andere vanwege de veel minder interessante winkels die er zitten.

De volgende ochtend kunnen we niet te veel uitslapen want we willen in het hotel ontbijten, 35 RMB per persoon, en dat kan tot 9.00 uur. Er is een heel behoorlijk ontbijt alleen is de melk als gevolg van de melkcrisis in China ([melamine vervuiling](#)) vervangen door sojamelk waardoor de cornflakes toch een stuk minder smaken.

Vervolgens regelen we dat we niet om 12.00 uur maar pas om 14.00 uur hoeven uit te checken. Dat dit lukt is een meevaller want dit weekend is er de [F1 Powerboat race](#) op de [Li rivier \(Lǐjiāng / 漓江\)](#) in Liuzhou en daardoor is het redelijk druk in het hotel. Tot dat we onze hotelkamer af moeten zitten we daar wat te lezen, te internetten, ons verslag bij te werken etc.

Even na 13.00 uur pakken we in, checken we uit en gaan we lunchen. Na de lunch lopen we naar het Liuzhou Museum (Liūzhōu Bówúguǎn / 柳州博物馆). Hierbij komen we eerst terecht in iets wat of het theater of een bioscoop is. Daar zien we dezelfde soort optredens als die we aan het begin van deze vakantie in Guilin zagen. Deze keer zijn we snel uitgekeken en we lopen verder naar het museum.

In het Liuzhou Museum is eigenlijk niet zoveel te zien, maar wat er te zien is wel aardig ingericht, en voor 15 RMB mag je natuurlijk ook niet zo veel verwachten. Helaas zien we naast "Exit" en "Fire extinguisher" geen borden met Engels van betekenis. Hierdoor blijft het een beetje gissen wat er te zien is. Het lijkt op iets van opgravingen in de omgeving van Liuzhou van nederzettingen die daar in de periode tussen 700 tot 1000 na Christus zouden moeten hebben gestaan, of zoiets. De tentoonstelling over de minderheden herkennen we meteen omdat hier veel aandacht is voor het gebied waar we gisteren zelf wakker zijn geworden.

Na een dik half uur hebben we alles wel gezien en lopen we via een omweg naar het Jiejia Cafe

waar we gisterenavond lekkere koffie hebben gedronken. Daar doen we een spelletje tot het tijd is om te gaan eten waarna we onze spullen die we in het hotel hebben achtergelaten ophalen en een taxi naar het vliegveld nemen.

Helaas zitten we al in de taxi als de chauffeur zegt niet op de meter te willen rijden. Eigenlijk moet je dan gewoon uitstappen, maar wij doen dat niet. Hij vraagt 80 RMB en wanneer wij 60 RMB zeggen is hij meteen akkoord. Achteraf denken we dat ergens tussen de 40 en 50 RMB de goede prijs zal zijn.

Het inchecken, de vlucht naar Peking en het taxiritje naar huis verlopen zonder problemen, rond 01.30 uur zijn we, eindelijk, weer thuis. Het was een mooie en relatief relaxte vakantie, jammer dat de terugweg meer dan 24 uur langer duurde dan gepland.

Nawoord

Het reizen

Buiten de vluchten van en naar Peking hebben we ons vooral per bus verplaatst. Net als tijdens onze vorige vakanties in China ging dat ook deze keer weer prima, al werd het deze keer wel duidelijk dat je in de bus wel afhankelijk bent van de drukte en de kwaliteit van de weg. Door de drukte kwamen we een dag later dan gepland aan in Ping'an maar doordat de wegwerkzaamheden richting Sanjiang klaar waren, kwamen we daar enkele uren eerder aan dan verwacht. In het algemeen vinden wij de bus een prima manier om je in China te verplaatsen.

Hotels en eten

Er komen relatief veel westerse toeristen in de plaatsen waar we deze vakantie geweest en dat is te merken aan het aanbod aan hotels en eten. Er zijn veel hotels en restaurants die zich op dit soort toeristen richten en het eten is daar helemaal op afgestemd.

De hotels die wij gezien hebben zijn over het algemeen heel eenvoudig, maar ook heel erg goedkoop. Wel waren de bedden weer keihard, maar dankzij onze campingmatjes was dit geen enkel probleem.

De attracties

Guilin, en dan met name Yangshuo, is bekend om zijn karstgebergte en dat is terecht. Er zijn twee belangrijke manieren om hier van te genieten, vanaf een boot of op de fiets. Voor mensen met weinig tijd is er de optie om 's morgens de (grote) boot van Guilin naar Yangshuo te nemen en vervolgens 's avonds met de bus weer terug te gaan. Het is echter leuker om minimaal één nacht in Yangshuo te blijven. Dan kan je daar nog wat lokale attracties bezoeken en eventueel een tochtje maken op een bamboevlot op de Yulong rivier.

In Yangshuo is alles er trouwens op ingericht om een stukje te fietsen. Dat is goed te doen en je kan de tocht net zo lang en zwaar, of kort en eenvoudig, maken als je zelf wilt. Verder zijn er in Yangshuo allerlei dingen waar je heen kunt. Het is geen probleem om hier meerdere dagen door te brengen al vragen wij ons wel af of het allemaal even interessant is.

Mocht je iets willen doen waarbij je niet tig andere toeristen tegen komt, dan is een stukje kanoën over de Li rivier zonder meer aan te raden. Dankzij de stroming hoef je als je niet wilt niet veel te peddelen en onderweg zie je bijna niemand.

In Guilin zelf zijn ook enkele attracties, maar deze zijn zeker niet de leukste die wij deze vakantie gezien hebben. Echter ze zijn wel interessant genoeg om een eventuele dag in Guilin te vullen.

In Ping'an, dat bekend is om zijn rijstterrassen, is, behalve wandelen en naar rijstterrassen kijken, eigenlijk niets te doen. Mensen met weinig tijd komen hier een paar uur om naar de rijstvelden te kijken. Mensen met wat meer tijd blijven meestal niet meer dan één nacht. Mensen zoals wij, die meerdere nachten blijven, zie je niet veel en zijn vooral reizigers die Ping'an gebruiken om uit te rusten.

Sanjiang, onze minst bekende bestemming was de leukste. Vooral de dorpjes bij de Chengyang Wind & Rain Bridge die nog echt het traditionele leven en heel veel rust uitstralen zijn erg leuk om te bezoeken. Hier hebben we een bijzonder leuke fietstocht gemaakt.

Sanjiang zelf is alleen interessant voor mensen die op zoek zijn naar een wat armere stad in China. Overigens vinden wij dat een bezoek aan zo'n stad een goed beeld geeft van die andere kant van China, de grote groepen mensen die het niet zo breed hebben.

Het wandelen

Toen we op vakantie gingen, gingen we er vanuit dat we redelijk wat zouden wandelen. Achteraf viel dit niet mee. Vooral in en rond Yangshuo kan je wel wat wandelen, maar dat zijn vooral korte wandelingetjes. De enige wat langere wandeling die wij gevonden hebben loopt langs de Li rivier, die toen wij er waren vol lag met boten. Op andere momenten van het jaar zal het er rustiger zijn waardoor de wandeling een stuk leuker wordt.

Wandelen gaat in de omgeving van Ping'an een stuk beter. Echter wees er wel op voorbereid dat je hier flink op en neer gaat waardoor wandelen hier wat meer een inspanning vraagt dan in Nederland. Behalve enkele kortere wandelingen in de directe omgeving van Ping'an hebben we hier ook een langere wandeling naar Dazhai gemaakt. Dit was zonder meer de leukste wandeling van deze vakantie.

Ook bij de Chengyang Wind & Rain Bridge hebben we een wandeling gemaakt. Maar dat was een heel ander soort wandeling waarbij we vooral van dorpje naar dorpje liepen. Dit was overigens wel een prima manier om deze erg leuke dorpjes op ons gemak te bekijken.

Het weer

Veel mensen gaan in de lente / zomer naar Guilin. Dan is het daar regentijd, valt er heel veel regen en zijn er regelmatig overstromingen. Wij zijn in oktober geweest en hebben geen regen van betekenis gezien. De temperatuur was iedere dag heerlijk, korte broek en T-shirt, en soms nog iets warmer. Prima vakantieweer dus.

Algemene indruk

Wij hebben een heerlijke relaxte vakantie gehad. Dit komt vooral omdat we de tijd hebben genomen, maar het is als je het allemaal wat strakker plant ook goed mogelijk om deze reis in één week te maken.

Voor de rest is het een gebied waar je alleen heen moet gaan wanneer je het leuk vindt om landschappen / natuur te bekijken. Buiten het bekijken van karstbergen, rijstvelden en kleine dorpjes is er niet veel te zien / doen.

Als we meer tijd hadden gehad waren we vanuit Sanjiang zeker niet naar Liuzhou maar richting Guiyang (in de provincie Guizhou) gegaan. Vooral het gebied rond Kaili schijnt erg interessant te zijn.

Gabrielle Nuijtens-Vaarkamp & Jacob Vaarkamp
www.javaganu.net